ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

№ 7 (4507) СУБОТА, 17 СІЧНЯ 2009 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Цього року Варшава планує відкрити три консульства: в Івано-Франківську, Вінниці та Сімферополі

Учора в Україні з візитом побував міністр закордонних справ Республіки Польща Радослав Сікорський. Ввечері була запланована його зустріч з Головою Верховної Ради Володимиром Литвином. А напередодні голова польського зовнішньополітичного відомства відвідав Вінницю та провів переговори зі своїм українським колегою Володимиром Огризком. Безперечно, головною темою переговорів стало газове питання. Проте міністри дійшли згоди й у багатьох інших аспектах двосторонніх відносин.

СТОР. 5

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Третього лютого закриють третю сесію і відкриють четверту

Ранкове засідання 16 січня

Учора в сесійній залі зареєструвалося 332 народні депутати. Традиційно, згідно з Регламентом, засідання наприкінці тижня розпочалося з оголошення депутатських запитів. Завершуючи процедуру, Голова Верховної Ради Володимир Литвин звернувся до представників апарату Верховної Ради з проханням здійснювати чіткий контроль за тим, аби запити реєструвалися й оформлялися належним чином. Він також звернувся з проханням стежити за відповідями.

СТОР. 2

Холод вигнав дітей із-за парт

Школярі багатьох регіонів країни отримали додатковий тиждень канікул. Через газовий конфлікт температура повітря в навчальних закладах значно нижча за норму. А у тих школах, де незважаючи на холод, героїчно продовжують навчальний процес, діти змушені сидіти за партами в декількох светрах і куртках. Наслідком такого «примороженого» навчання може стати нова хвиля захворювань на грип і ГРЗ, про що вже нині попереджають лікарі. Несподівані «газові» канікули, поза сумнівом, радують школярів, а ось педагоги стурбовані тим, як «доганятимуть» пропущений матеріал. Серед варіантів — додаткові тижні навчання влітку...

На знімку: у школярів запорізької школи №103, як і в учнів інших шкіл міста, триває відпочинок.

Фото Дмитра СМОЛЬЄНКА (Укрінформ).

Кожному президенту — по енергетичному саміту

Сьогодні Президент України Віктор Ющенко і Прем'єр-міністр Юлія Тимошенко планують вирушити на газові перемовини до Москви. А напередодні в Києві відбулася зустріч представників країн-споживачів російського газу. Розмова, присвячена питанням енергетичної безпеки, почалася вчора опівдні, у ній взяли участь президенти України і Словаччини Віктор Ющенко та Іван Гашпарович, прем'єр Молдови Зінаїда Гречана і глава МЗС Польщі Радослав Сікорський.

Росіяни, у свою чергу, не збираються відмовлятися від ідеї провести 17 січня в Білокам'яній енергетичний саміт. Хоча українські глави держави та уряду раніше заявляли, що така зустріч повинна відбутися в одній з європейських країн, котрі, на відміну від Росії, не є стороною нинішнього газового конфлікту.

СТОР. 6

КОРОТКО

❒ З 15 до 17 січня у Кам'янець-Подільському національному університеті імені Івана Огієнка триває друга міжконфесійна конференція «Формування основ християнської моралі в процесі духовного відродження нації».

❒ У центрі Приморська (Запорізька обл.) відкрито меморіальну дошку видатному правозахисникові Петру Григоренку.

(За повідомленнями наших власних кореспондентів).

НАМ ПИШУТЬ

Якби я був депутатом...

...забезпечив би мінімальні зарплати і пенсії бодай до рівня прожиткового мінімуму.

Микола Титянчук.

Бар Вінницької області.

ПОДІЇ

1100 співробітників «Артека» можуть опинитися на вулиці

Через фінансові проблеми 2009-й може стати останнім роком його існування

«В останніх трьох держбюджетах, за три роки «Артекові» не виділили жодної копійки коштів», — розповів на прес-конференції в Києві генеральний директор Міжнародного дитячого центру Борис Новожилов. Держава повністю нехтує проблемами оздоровниці. Численні постанови, укази на підтримку діяльності «Артека» не виконуються, як і міжнародні зобов'язання з розвитку центру.

СТОР. 5

У Дніпропетровська поцупили орден

Зробити це було непросто, адже орден Леніна, що був прикріплений до стели на в'їзді до міста, важить до 300 кілограмів. Щоб зрізати його, зловмисникам знадобилися пилка «болгарка» і електрогазозварювальний апарат. Отож пізно ввечері, якраз на старий Новий рік, двоє «колекціонерів», один з них безробітний, а другий —приватний підприємець, який, вочевидь, вирішив розширити бізнес (досі він вирощував овочі), повантажили інструмент на трактор, що належить підприємцеві, і вирушили добувати раритет. І їм це вдалося, але трактор привернув увагу інспекторів ДАІ, які й доправили затриманих разом з речовими доказами до райвідділу міліції.

Тепер крадіям світить до п'яти років позбавлення волі, а орден, запевнили правоохоронці, повернуть на місце, **інформує наш власний кореспондент Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.**

На Закарпатті є загроза сходження лавин

Це може спричинити тимчасова відлига та випадання мокрого снігу з дощем. Тому головне управління МНС України у Закарпатській області рекомендує відпочивальникам та туристам на період оголошення лавинонебезпеки утриматися від походів у гори. Найнебезпечнішими зонами є масиви Чорногора (гори Говерла, Петрос, Піп-Іван та практично всі крутосхили вище верхньої межі лісу), хребти Свидовець (близько 40 лавинних осередків), Полонинський (гори Стой, Великий Верх, Магура, Темнатик, Плай), Боржава, Красна та Горгани, а також на схилах Східних Бескидів, зокрема гори Пікуй. Найбільший обсяг лавини — до 400 тисяч кубометрів — було зафіксовано 1 лютого 1983 року на горі Стіг у басейні річки Чорної Тиси, **повідомляє наш власний кореспондент у Закарпатській області Іван ГУДЗОВАТИЙ.**

Наколядували у Польщі нагороди

Фото Галини КАВУН.

Обидва колективи, які представляли Житомирщину на фестивалі колядок і щедрівок, що проходив у Шльонському воєводстві Польщі, повернулися додому з нагородами. Цей мистецький захід проводився уже вп'ятнадцяте, він набуває статусу міжнародного: окрім господарів та українців, у ньому брали участь представники Білорусі та Німеччини.

Конкуренція була напруженою: у відбіркових турах, проведених у 33 регіонах Польщі та в українському місті Рівному, взяло участь 20 тисяч виконавців. До фінальних прослуховувань дійшли 130 ансамблів, хорів та солістів. Серед дорослих ансамблів перше місце журі вирішило не присуджувати. Друге дісталося вокальному ансамблю «Голос» **(на знімку)** Житомирського музичного училища імені Віктора Косенка, третє — тріо «Фарби» з Олевська, міста на півночі області. Як відзначали організатори фестивалю, «слова колядок звучать якось особливо в тих колективів, що приїхали з України».

Після цього творчого успіху співакам «Голосу» довелося згадувати весь свій український та польський репертуар колядок і щедрівок, бо запропонували дати окремий концерт, запросили виступити по радіо в Катовіце, **повідомляє наш власний кореспондент Олексій КАВУН.**

У НОМЕР

Навіть один народний депутат може ініціювати зміни до бюджету

У четвер Конституційний Суд оприлюднив рішення, яким зазначив, що положення ч. 2 ст. 52, ч. 3 ст. 53, ч. 2 ст. 54 Бюджетного кодексу України в аспекті положень Конституції слід розуміти так, що подання до Верховної Ради проектів законів про внесення змін до закону про державний бюджет не є виключним правом уряду. Право подавати до Верховної Ради такі проекти мають усі суб'єкти права законодавчої ініціативи, визначені в частині першій статті 93 Конституції, а саме: Президент України, народні депутати України та Кабмін.

Коментуючи рішення суддя-доповідач Віктор Шишкін зазначив, що уряду належить право на подання проекту закону «Про Державний бюджет України» на наступний рік, а не щодо змін до нього. Правом законодавчої ініціативи щодо внесення змін до закону про держбюджет володіє, окрім Президента, навіть один народний депутат.

Богдан ЛАВРЕНЮК.

У ФРАКЦІЯХ

«НУ—НС» консолідує коаліцію

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Для України не на часі ні дострокові парламентські вибори, ні відставка уряду, ні імпічмент Президента. Про це заявив на вчорашньому брифінгу лідер фракції «НУ—НС» Микола Мартиненко.

Він пообіцяв, що одне з першочергових завдань «НУ—НС» — консолідація коаліції для ефективної роботи уряду, щоб боротися з економічною та енергетичною кризами. Щоправда, він додав, що «нунсівці» готові до діалогу з іншими парламентськими силами.

Водночас новий лідер запевнив, що його фракція не мінятиме традиції і буде «проукраїнською», але не буде «власністю Президента». «І рішення у фракції ухвалюватимуть безпосередньо депутати», — заявив Микола Мартиненко.

В об'єктиві — обличчя ради

Побачити себе, свої емоції, цікаві моменти засідань сесій та постійних комісій можуть депутати Рівненської обласної ради п'ятого скликання на щойно відкритій фотовиставці. Її автор — місцевий фотомитець Микола Колодяжний. За останні декілька років він зумів «зловити» фотооб'єктивом характер депутатів, тож виставка буде цікава і для тих, хто їх обирав.

Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

Україно-російські відносини потрібно наповнити практичним змістом

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин зустрівся з Надзвичайним і Повноважним Послом Російської Федерації в Україні Віктором Черномирдіним.

Під час зустрічі сторони обговорили широке коло питань двосторонньої співпраці, зокрема, наголосивши на необхідності активізації парламентської складової україно-російських відносин.

Володимир Литвин і Віктор Черномирдін вважають за необхідне якнайшвидше поновити роботу Міжпарламентської комісії із співробітництва Верховної Ради України та Федеральних Зборів Російської Федерації, визначивши низку першочергових для її розгляду питань.

«Коли є можливість зустрітися і висловити свою позицію, це завжди дає позитивні результати», — зазначив посол.

На прохання В. Черномирдіна Голова Верховної Ради України оцінив підсумки робочого візиту української парламентської делегації до Російської Федерації, котрий відбувся 28—29 грудня минулого року, назвавши їх «дуже позитивними».

За словами В. Литвина, рівень зустрічей, які відбулися під час візиту, «свідчить про прагнення забезпечити нову якість двосторонніх відносин та наповнити їх практичним змістом, активізувати міжпарламентську складову».

Прес-служба Верховної Ради України.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Третього лютого закриють третю сесію і відкриють четверту

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 16 січня

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Потім парламентарії обмінялися думками з приводу порядку денного. Керівник БЮТ Іван Кириленко, зокрема, звернувся до колег із проханням відтермінувати заслухання звіту Тимчасової слідчої комісії з приводу фактів порушення законодавства керівництвом Тернопільської області, оскільки комісія ще не завершила свою роботу. Олександр Єфремов, представник Партії регіонів, звернув увагу громадськості на те, що в порядку денному немає жодного закону, який передбачав би антикризові заходи. Натомість член Блоку Литвина Олег Зарубінський висловив переконання, що весь безлад, який коїться в парламенті, пов'язаний із відсутністю постійного Регламенту Верховної Ради.

Підсумовуючи виступи народних депутатів, глава парламенту підкреслив, що парламентарії працюватимуть аж до 3 лютого включно. Саме в цей день закриють третю сесію Верховної Ради шостого скликання й одразу відкриють четверту, поінформував Володимир Литвин. Він також закликав колег не блокувати роботу в комітетах. Щоб встигнути напрацювати потужну базу законопроектів, які можна було б розглянути в сесійній залі. Голова Верховної Ради повідомив, що вже 26 січня Президент підпише закон про порядок і організацію роботи українського парламенту. Мовляв, він звернувся до чільника країни з проханням підписати цей документ, або його опублікують за підписом Голови Верховної Ради.

Володимир Литвин також зачитав оголошення про заміну керівництва фракції «НУ—НС», яку очолить Володимир Мартиненко, а його заступниками стануть народні депутати Олександр Третьяков, Руслан Князевич, Тарас Стецьків та Борис Тарасюк.

Парламентарії 237 голосами перенесли на наступну сесійну п'ятницю заслухання звіту ТСК, яка розслідувала ситуацію в Тернопільській області. А от попередні підсумки роботи в Севастополі вчора в сесійній залі пролунали. В них ішлося передусім про зловживання владою керівництвом області на чолі з Сергієм Куніциним під час розподілу землі. Також комісія встановила факти розкрадання бюджетних коштів. На переконання її голови Івана Вернидубова, такі зловживання були б неможливі, якби не прикривалися найвищими посадовцями країни, а корупційні схеми не підтримувалися судовою системою. Він поінформував, що С. Куніцин на зустріч із представниками ТСК не погодився. І жодним чином не сприяв проведенню розслідування.

Далі серед парламентаріїв розгорілася гаряча полеміка. Говорили про те, що Севастополь нині перебуває у правовому вакуумі, що з часів незалежності України питання про надання населеному пункту державного статусу міста-героя так і не вирішено. Представник КПУ Леонід Грач, зокрема, наголосив: зміна керівництва області нічого не дасть, бо винні чільники країни.

Після обговорення народні обранці ухвалили постанову про попередній звіт ТСК 370 голосами. Тоді парламентарії проголосували за розгляд наступних питань порядку денного за скороченою процедурою. Однак уже наступна постанова про запровадження мораторію на виселення видавництв, книгарень та закладів культури знову розтягнулася в часі через обговорення. Проте документ зумів набрати необхідну кількість голосів. Тоді Голова Верховної Ради Володимир Литвин оголосив у засіданні перерву, запросивши на погоджувальну раду керівників парламентських фракцій та міністра соціальної політики і праці Людмилу Денисову.

Після перерви депутати розглянули законопроект про внесення змін у деякі законодавчі акти щодо порушення правил перебування на території України. Затим Володимир Литвин поінформував, що Кабмін і профільний комітет Верховної Ради уже підготували до другого читання документ ухвалений у першому читанні в четвер, який передбачає низку змін щодо пенсійного забезпечення. На важливості цього «непопулярного, але необхідного документа» наполягали представники БЮТ. Натомість Партія регіонів наголошувала, що згідно з Регламентом існує певна процедура підготовки документів між першим і другим читанням, і закликала не порушувати Регламент. У результаті голосування документ на розгляд у п'ятницю винесено не було. Тож парламентарії перейшли до «Різного».

Надія СМІЯН.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Василь Кисельов, Володимир Рибак.

У законотворців з'явиться інструмент для імпічменту глави держави

Вечірнє засідання 15 січня

Верховна Рада прийняла в цілому Закон «Про тимчасові слідчі комісії, спеціальну тимчасову слідчу комісію і тимчасові спеціальні комісії Верховної Ради України». За відповідне рішення проголосували 408 депутатів з усіх фракцій. Отож, якщо глава держави не заветує цей закон, у парламенту з'явиться інструмент для реалізації імпічменту Президента.

Адже законом, зокрема, регулюється правовий статус та порядок діяльності тимчасової слідчої комісії Верховної Ради для проведення розслідування під час процедури усунення Президента України з поста в порядку імпічменту.

«Спеціальна тимчасова слідча комісія Верховної Ради України — колегіальний тимчасовий орган ВРУ, який утворюється у складі народних депутатів України, спеціального прокурора і спеціальних слідчих, завданням якого є розслідування обставин щодо здійснення Президентом України державної зради або інших злочинів, викладених у підписаному більшістю народних депутатів України від конституційного складу Верховної Ради України поданні про ініціацію питання про усунення Президента України з поста в порядку імпічменту», — йдеться в тексті документа.

Згідно із законом, спеціальна слідча комісія за наявності відповідних підстав готує висновок про звинувачення глави держави з урахуванням вимог до обвинувального висновку, передбачених Кримінально-процесуальним кодексом. Цей висновок мають підписати спеціальний прокурор, спеціальні слідчі, голова і секретар комісії. Потім питання про висновки та пропозиції вноситься до порядку денного Верховної Ради без голосування і розглядається невідкладно.

У разі ухвалення парламентом рішення про звинувачення Президента комісія готує звернення до Конституційного Суду для отримання висновку щодо змісту конституційної процедури розслідування і розгляду справи про імпічмент, а також пропозиції до Верховного Суду для отримання висновку про те, що діяння, в яких звинувачується Президент, містять ознаки державної зради або іншого злочину.

Після отримання висновків Конституційного та Верховного судів комісія готує доповідь для розгляду на пленарному засіданні парламенту, а члени комісії вносять проект парламентської постанови про усунення Президента з поста в порядку імпічменту. У разі відсутності в діяннях глави держави ознак державної зради або іншого злочину членами комісії вноситься проект постанови Верховної Ради про припинення процедури імпічменту. Максимальний термін діяльності ТСК — не більше року.

Парламентарії також подолали вето Президента на закони «Про Дисциплінарний статут Державної служби спеціального зв`язку та захисту інформації України» і «Про внесення змін до деяких законів України щодо мінімізації впливу фінансової кризи на розвиток вітчизняної промисловості». Останній закон, зокрема, надає право промисловим підприємствам застосовувати щорічну 25-відсоткову норму прискореної амортизації основних фондів. А пропуск на митну територію України автомобілів, нових і тих, що були в користуванні, здійснюватиметься за умови їх відповідності європейським екологічним нормам.

У цілому також прийнято закон про систему збору та обліку єдиного соціального внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, зміни до закону про концесії на будівництво та експлуатацію автомобільних доріг, у першому читанні — зміни до деяких законів щодо пенсійного забезпечення.

Юліана ШЕВЧУК.

Перемовини може бути продовжено лише на найвищих рівнях — рішення ТСК

Тимчасова слідча комісія Верховної Ради з питань розслідування функціонування газотранспортної системи України та забезпечення газом споживачів у 2008—2009 роках не виявила корупційних схем у поставках газу до України. Про це повідомила після засідання ТСК її голова, народний депутат Інна Богословська (фракція Партії регіонів).

Комісія на засіданні, яке проходило у закритому режимі, заслухала керівника НАК «Нафтогаз України» Олега Дубину, котрий надав пояснення щодо подій у 2008—2009 роках у системі «Нафтогазу». Зі слів І. Богословської, О. Дубина спростував перед депутатами інформацію про те, начебто він отримував від уряду вказівки «згори» про припинення газових перемовин у Москві 31 грудня. Керівник «Нафтогазу» розповів, що переговори тривали досить конструктивно, і сторони практично домовилися про прийнятні компромісні умови. Глава «Газпрому» Олексій Міллер залишив кабінет, коли була домовленість: 235 доларів за тисячу кубометрів газу і 1,8 долара за транзит. Але потім повернувся і повідомив, що позиція Росії — 250 доларів за газ в Україну і 1,7 долара за транзит. О. Дубина був змушений припинити переговори й повернутися до Києва, доповісти про ситуацію керівництву держави. Після цього з'явилася спільна заява Президента України і прем'єра.

На наступне засідання ТСК запрошено керівника «Укртрансгазу» Ярослава Марчука і міністра палива та енергетики Юрія Продана. «У нас, зокрема, до нього є запитання, чому офіційна делегація Мінпаливенерго вилетіла на переговори до Брюсселя раніше, ніж було припинено транзит російського газу», — сказала І. Богословська. За її словами, ТСК також має намір заслухати всіх політиків, котрі раніше заявляли про наявність корупційних посередників на газовому ринку.

І. Богословська заявила, що ТСК дійшла висновку: корпоративні можливості для продовження переговорів на газовому ринку вичерпано. «Переговори може бути продовжено фактично лише на урядовому та президентському рівнях. Це консенсусне рішення комісії», — зауважила депутат. За декілька днів ТСК має намір зробити висновки щодо того, чи крала Україна російський газ, чи ні.

Олександра КУЧЕРЯВА.

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про утворення Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з питань розслідування стану функціонування газотранспортної системи України та забезпечення газом споживачів у 2008—2009 роках

Відповідно до частини третьої статті 89 Конституції України, статті 87 Регламенту Верховної Ради України Верховна Рада України **постановляє:**

1. Утворити Тимчасову слідчу комісію Верховної Ради України з питань розслідування стану функціонування газотранспортної системи України та забезпечення газом споживачів у 2008—2009 роках (далі — Тимчасова слідча комісія).

2. Визначити завданням Тимчасової слідчої комісії розслідування ситуацій щодо функціонування газотранспортної системи України та забезпечення газом споживачів у 2008—2009 роках, а також здійснення парламентського контролю за ходом переговорів з метою поновлення постачання газу споживачам України і транзиту газу до Європи, надання українському суспільству достовірної інформації з цього питання.

3. Визначити, що кількісний склад Тимчасової слідчої комісії становить 11 народних депутатів України, виходячи із забезпечення такого представництва:

фракція Партії регіонів — 4 народних депутати України;

фракція «Блок Юлії Тимошенко» — 3 народних депутати України;

фракція Блоку «Наша Україна—Народна самооборона» — 2 народних депутати України;

фракція Комуністичної партії України — 1 народний депутат України;

фракція «Блок Литвина» — 1 народний депутат України.

4. Обрати головою Тимчасової слідчої комісії народного депутата України БОГОСЛОВСЬКУ Інну Германівну, заступником голови Тимчасової слідчої комісії — народного депутата України ГУДИМУ Олександра Миколайовича, секретарем Тимчасової слідчої комісії — народного депутата України ЛИТВИНА Юрія Олексійовича.

5. Обрати до складу Тимчасової слідчої комісії таких народних депутатів України:

БУРЛАКОВ Павло Миколайович	— фракція Партії регіонів;
КИСЕЛЬОВ Василь Олексійович	— фракція Партії регіонів;
КОЛЕСНІЧЕНКО Вадим Васильович	— фракція Партії регіонів;
КОРЖ Віталій Терентійович	— фракція «Блок Юлії Тимошенко»;
ПАЛИЦЯ Ігор Петрович	— фракція Блоку «Наша Україна»— Народна самооборона»;
ПАШИНСЬКИЙ Сергій Володимирович	— фракція «Блок Юлії Тимошенко»;
СТЕЦЬКІВ Тарас Степанович	— фракція Блоку «Наша Україна—Народна самооборона»;
ЦАРЬКОВ Євген Ігорович	— фракція Комуністичної партії України.

6. Матеріально-технічне, кадрове, інформаційне та організаційне забезпечення діяльності Тимчасової слідчої комісії покласти на Апарат Верховної Ради України.

7. Кабінету Міністрів України, Секретаріату Президента України, Міністерству палива та енергетики України, Міністерству закордонних справ України, Національній акціонерній компанії «Нафтогаз України», Генеральній прокуратурі України, Службі безпеки України, Фонду державного майна України, Державній податковій адміністрації України, Державній митній службі України, місцевим державним адміністраціям, підприємствам, установам та організаціям незалежно від форм власності забезпечити додержання законів України «Про статус народного депутата України», «Про комітети Верховної Ради України», «Про державну таємницю» щодо доступу народних депутатів України - членів Тимчасової слідчої комісії до інформації, матеріалів і документів, у тому числі договорів, що стосуються завдання Тимчасової слідчої комісії.

8. Визначити термін діяльності Тимчасової слідчої комісії — два місяці з дня прийняття цієї Постанови.

9. Попередній звіт Тимчасової слідчої комісії заслухати 6 лютого 2009 року на пленарному засіданні Верховної Ради України.

10. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ,
13 січня 2009 року.
№ 838-VI.

Громада — великий чоловік

У цьому переконує нас Програма розвитку ООН

САМОВРЯДУВАННЯ

У селі Гута, що на Прикарпатті, проходило засідання Національного форуму міст–партнерів Муніципальної програми врядування та сталого розвитку, що впроваджується ПРООН. Ця програма діє в Україні вже чотири роки. На сьогодні до її реалізації долучилося 22 міста. Вони виконують 28 проектів у рамках цієї програми. Загальна вартість проектів — три мільярди гривень, а головна умова — залучення громади до вирішення місцевих проблем. Ми попросили учасників форуму поділитися своїми думками щодо впровадження цієї програми.

Юрій Гержов, вознесенський міський голова (Миколаївська область):

За великим рахунком, особливих проблем з впровадженням проектів програми у нас не було, за винятком однієї. В основі реалізації цієї програми лежало таке: всі кошти — і ООН, і бюджету — акумулюються на рахунку малої громади. І тут виникали певні проблеми з казначейством, Бюджетним кодексом. Однак з часом ми врегулювали ці процеси, і вони вже не є перепоною. Як на мене, ця програма легко адаптується у наше законодавство. Однак щоб громада зажила нормальним життям, потрібно більше фінансів залишати власне в неї.

Микола Боровець, новоград-волинський міський голова (Житомирська область):

Найголовніше для кожного міського голови — здолати пасивність громади. Якщо не вдається долучити до вирішення проблем безпосередньо громаду, все інше не матиме великого результату. Ми навчилися це робити завдяки Муніципальній програмі сталого розвитку, з якою співпрацюємо з 2005 року.

Валерій Весняний, тульчинський міський голова (Вінницька область):

Найскладніше було добитися, щоб люди повірили у ці проекти. Бо вони казали: недарма тут швейцарці ходять, щось, мабуть, задумали, а потім відберуть садочки чи інше комунальне майно. Та згодом, коли ми замінили вікна на пластикові у перших двох дитячих садочках, люди побачили свою вигоду.

Коментар Юлії Судникової, начальника управління стратегії і реформування Міністерства з питань ЖКГ України:

Наше міністерство виступає за те, щоб боротися з монополією ЖЕКів, надзвичайно неефективна робота яких зводить нанівець реформи в багатьох галузях: водопостачання, теплопостачання і т. д., у результаті чого люди не можуть отримати якісні послуги ні в житловій, ні в комунальній сферах.

Щодо Програми розвитку ООН, то міністерство виступає за співробітництво з усіма міжнародними організаціями, спонсорами, кредитними спілками, які хочуть долучитися до здійснення реформи в ЖКГ.

Думка експертів

Йоанна Казана-Вишньовецька, заступник постійного представника ПРООН в Україні: «Завжди, коли починаємо впроваджувати нові проекти, нові підходи, дуже обережно ставимося до перших кроків. Запускаємо спочатку кілька пілотних ініціатив. Якщо вони діють успішно, поширюємо їх на інші міста. Ми починали з чотирьох міст, а тепер маємо 22 міста-партнера. Отож, перші кроки були правильні. Практика показала, що ці проекти успішні і для громади, і для міста.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківська область.

На знімку: Юлія Судникова, Юрій Гержов, Йоанна Казана-Вишньовецька.

Фото автора.

СПІВЧУТТЯ

Висловлюємо щирі співчуття народному депутатові України, заступнику голови Комітету Верховної Ради України з питань охорони здоров'я, члену депутатської фракції Партії регіонів КОРЖУ Віктору Петровичу у зв'язку з великим та непоправним горем — смертю матері, відомого вітчизняного латиніста, професора філології Харківського національного університету ім. В. Н. Каразіна

Корж Наталії Григорівни.

Нехай земля буде пухом Вам, Наталіє Григорівно!

Голова Верховної Ради України Володимир ЛИТВИН,

Перший заступник Голови Верховної Ради України Олександр ЛАВРИНОВИЧ,

заступник Голови Верховної Ради України Микола ТОМЕНКО,

керівник апарату Верховної Ради України Валентин ЗАЙЧУК.

Народні депутати України — члени Комітету Верховної Ради України з питань охорони здоров'я та працівники секретаріату комітету висловлюють глибоке співчуття народному депутату України, заступнику голови комітету Коржу Віктору Петровичу з приводу тяжкої втрати — смерті його матері

КОРЖ Наталії Григорівни.

Світла пам'ять про Наталію Григорівну як відомого латиніста на теренах колишнього СРСР, науковця та педагога, чуйну людину та люблячу матір і бабусю назавжди залишиться в серцях її рідних та близьких, друзів, колег та учнів, а також послідовників у науковій та педагогічній діяльності.

Голова Генасамблеї ООН Мігель д'Еското Брокман назвав події в Газі «війною проти беззахисного і ув'язненого населення». З такою заявою він виступив під час роботи 10–ї надзвичайної спеціальної сесії Генасамблеї *(Укрінформ)*

На угорських залізницях змінено митні правила перевезення багажу пасажирами: дозволяється ввозити не більше 40 шт. сигарет, 1 л алкоголю міцністю більше 22 градусів, або 16 літрів пива *(Прес–служба Укрзалізниці)*

У столиці почастішали крадіжки з машин

Будьте обережні: викрадення із салонів автомобілів сьогодні набувають загрозливої популярності.

За інформацією правоохоронців, злодії крадуть усе: магнітоли, сумки, документи, мобільні телефони. Тільки минулого року було зафіксовано дві тисячі таких крадіжок. Лише третину з них вдалося розкрити. Найчастіше обкрадають дорогі машини у дворах будинків та на пустих вулицях.

Однією із жертв таких злодії нещодавно став киянин Валентин Миколайович. Чоловік, вирішивши зробити покупки, залишив свій автомобіль «Мiцубісі» біля одного зі столичних супермаркетів.

— Я завантажив продукти, сів за кермо автомобіля й вирушив додому, — розповідає пан Валентин. — Від'їхав декілька метрів і зупинився, оскільки під час руху звернув увагу на те, що в районі заднього правого колеса чути скрегіт металу. Зупинив автомобіль і, не вимикаючи двигун, вийшов із салону. Підійшовши до колеса, побачив, що на нього намотано дріт. Розмотав його. Однак коли повернувся до салону, не знайшов барсетки з документами та грошима. За цей проміжок часу навіть нікого не помітив.

За словами правоохоронців, найбільше викрадень із салону автомобіля відбувається у дворах будинків. Замки дверцят та капоту, особливо в радянських автомобілях, легко ламаються ножем, лінійкою, ножицями, а також різними відмичками. На все витрачається близько 20—30 секунд. Сигналізація дуже часто зловмиснику не заважає. Поки вона пищить, злодій за цей час робить свою справу.

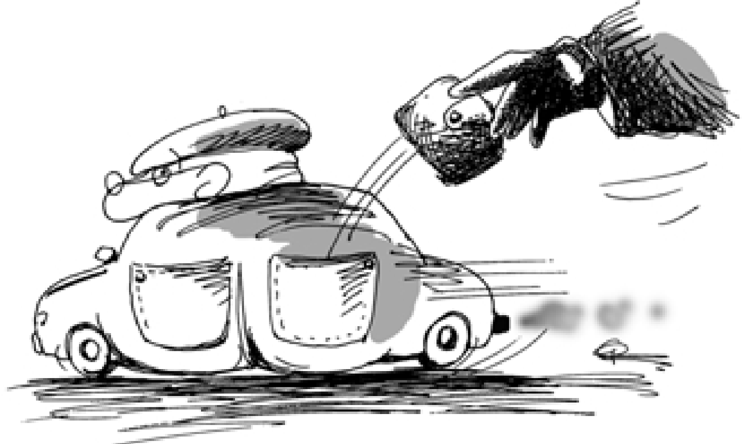
У схожу ситуацію днями потрапив Володимир Григорович. Чоловік залишив автомобіль без нагляду на півгодини біля власного будинку. Однак цим скористалися злодії, які поцупили з нього магнітолу та гаманець із грошима.

— Я працюю таксистом, — розповідає пан Володимир. — Приблизно о другій ночі заїхав до себе додому на вулицю Ревуцького щось перекусити. Однак почув, як спрацювала сигналізація. Коли вибіг до автомобіля, помітив, що були відкриті двері. Поряд нікого вже не було.

— Останнім часом, у зв'язку з нинішнім економічним становищем у державі, таких крадіжок дещо побільшало, — говорить заступник керівника ЦЗГ ГУ міліції м. Києва Володимир Дмитренко. — Кожного місяця у столичному регіоні їх реєструється близько ста. І це тільки ті заяви, що надходять до МВС. Адже в більшості випадків, ставши жертвою дрібної крадіжки, люди до міліції, як правило не звертаються.

За словами В. Дмитренка, щоб уберегти себе від злодіїв, необхідно передусім обладнати автомобіль надійними замками та сигналізацією, не залишати авто на вулиці без нагляду, не забувати зачиняти вікна і дверцята та вживати інші заходи безпеки.

Олександр ПЕКНИЙ.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Зловмисники знов залили ртуттю будинок

Більше п'яти кілограмів ртуті виявлено на подвір'ї приватного будинку у Кременці на Тернопільщині.

Побачила ртуть господиня обійстя: вона була розлита навколо будинку. Загальна площа зараження — 18 квадратних метрів. Рятувальники управління МНС зібрали небезпечну речовину разом із снігом, провели демеркуризацію подвір'я. Працівники санепідемстанції не зафіксували перевищення норм концентрації випарів ртуті. На щастя, розлили її не у приміщенні, тому великої шкоди чийсь злий умисел не завдав.

Нагадаю, у жовтні минулого року у під'їздах двох тернопільських багатоповерхівок було виявлено майже два кілограми розлитої ртуті. Людей відселили, під'їзди чистили більше двох місяців і лише перед новим роком мешканцям дозволили вселитися у свої квартири. Багато хто змушений був робити в оселях ремонт, міняти меблі, купувати новий одяг. Зловмисника чи зловмисників, які завдали людям стільки шкоди, правоохоронці так і не знайшли.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Причини трагедії в Євпаторії з'ясовуватиме експерт з вибухових речовин

До розслідування кримінальної справи за фактом руйнування у Євпаторії будинку 67 на вул. Некрасова тимчасова контрольна комісія міськради вважає за необхідне залучити незалежного експерта з вибухових речовин.

Такий спеціаліст необхіден, «щоб підштовхнути і підказати основні напрями діяльності з виявлення причин вибуху», — заявив голова комісії Юрій Москвін. Комісія домагається залучення в якості експерта відомого українського вченого — доктора технічних наук, професора Володимира Захматова.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Допомога багатодітним родинам

Приклад щирої благодійності виявила агрофірма «Мир», що в Горностаївському районі Херсонщини. Підприємство вирішило полегшити турботи багатодітних родин району і, починаючи з грудня, виплачує таким сім'ям суттєву матеріальну допомогу. Так, родини з трьома дітьми отримують тепер щомісяця по 100 гривень на дитину, з чотирма — по 150, а з п'ятьма — по 200 гривень. Умова, за якої надається допомога, — і батьки, і діти мають «дотримуватися загальновизнаних моральних норм і правил поведінки».

Алла БРУСИЛОВА.

Херсонська область.

Інтернат справляє новосілля

Більш як сотня дітей з важкими порушеннями мови та слуху справили новосілля у Новоушицькій загальноосвітній спецшколі-інтернаті.

Раніше їм доводилося жити і навчатися в старих будівлях, зведених ще у позаминулому столітті. А будівництво нової школи розпочалося ще на початку дев'яностих. Однак через брак коштів його довелося законсервувати на довгий строк. Завдяки тому, що обласна рада виділила 16 мільйонів гривень, будівництво вдалося довести до завершення. Діти перебрались із околиць до центру Нової Ушиці в зручні та комфортні приміщення.

Ірина КОЗАК.

Хмельницька область.

СПОРТ

Динамівське тепло «Маляткові»

Футболісти київського «Динамо» вчора вирушили на тренувальний збір до Іспанії. У складі команди: воротарі — Богуш, Шовковський, Рибка, Загалько; оборонці — Бетао, Діакате, Саблич, Ель Каддурі, Несмачний, Допілка, Михалик, Пайович, Хачериді, Верховцов; півоборонці — Гіоане, Вукоєвич, Нінкович, Корреа, Чернат, Алієв, Гусєв, Еременко, Морозюк, Кравченко, Сахневич; нападники — Бангура, Шацьких, Мілевський, Ярмоленко, Зозуля, Кравець.

А напередодні динамівці відвідали столичний дитячий будинок «Малятко» і влаштували справжнє свято для своїх маленьких прихильників. На ту світлу зустріч з дітьми приїхали генеральний директор клубу Резо Чохонелідзе, тренер Юрій Сьомін, футболісти — Карлос Корреа, Бетао, Олександр Алієв, Андрій Ярмоленко та Артем Кравець.

Були вікторини, призи. Вихованці дитячого будинку приготували для гостей святковий концерт. І ті прийшли не з порожніми руками. У рамках благодійної акції «Ми — разом!» (під патронатом президента ФК «Динамо» (Київ) Ігоря Суркіса) діти цього навчального закладу, як і багатьох інших, одержали подарунки — солодощі, сувеніри, клубну атрибутику, книги й журнали, а також сезонні абонементи для відвідування матчів на стадіоні «Динамо» імені Валерія Лобановського. Привезли знамениті гості ще й великий плазмовий телевізор, котрий стоятиме в актовому залі. Тож дітлахи зможуть дивитися трансляції матчів улюбленої команди.

Одержали подарунки й футбольні команди «Малятка» —фірмові комплекти форми, бутси й м'ячі. Відзначимо, що шкільний колектив молодшої вікової групи (до 13 років) у турнірі серед команд дитячих інтернатів посів третє місце. А Богдана Лебедя та Ігоря Грицая визнали найкращим воротарем і гравцем змагань відповідно.

«Шахтар» — на Канарах

Футбол. Донецький «Шахтар» уже на Канарських островах. Позавчора «гірники» протягом дня добиралися. Летіли до Лас-Пальмаса, а потім ще й на автобусі — до Маспаломаса.

В іспанському зборі участь беруть: **воротарі** — Шуст, Худжамов, П'ятов, Вірт; **оборонці** — Гюбшман, Кучер, Шевчук, Рац, Чигринський, Іщенко, Чижов, Федецький, Єзерський; **півобооронці** — Дуляй, Фернандіньо, Жадсон, Ілсіньо, Левандовський, Гай, Вілліан, Кравченко, Полянський, Срна, Ракицький; **нападники** — Селезньов, Адріано, Гладкий, Морено, Кастільо, Фомін.

Як повідомив сайт українського чемпіона, матчі за участю донецького «Шахтаря» на XXVI міжнародному турнірі «Маспаломас» телеглядачі матимуть змогу побачити в прямому ефірі на телеканалі «Eurosport-2». Ось календар тих поєдинків: **17 січня (19.30) «Шахтар» — «Боруссія» (Німеччина, Менгенгладбаг), 20 січня (21.00) «Шахтар» — «Лас Пальмас» (Іспанія)**. Час початку матчів — київський.

А тим часом, турнір «Маспаломас» вже триває. У стартовому матчі швейцарський «Грассхоппер» обіграв місцевий «Лас Пальмас» — 3:1.

Наші у фіналі

Мінськ (Білорусь). Міжнародний юнацький турнір (U-17). Хоча збірна України і програла господарям (0:1) в завершальному матчі групового турніру, але в підсумку посіла перше місце. І сьогодні в фіналі зустрінеться зі збірною Росії.

Добірку підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

ФОТОФАКТ

У Київському музеї російського мистецтва відбулася презентація виставки ікон, датованих кінцем XVII — початком XXI сторіч, з особистої колекції Леоніда Черновецького.

Фото агентства «Прес-КІТ».

ВІСТІ ІЗ СУМЩИНИ

Малому бізнесу — широку дорогу...

У Сумській області затверджено дворічну (на 2009—2010рр.) програму підтримки малого підприємництва. Її пріоритетними напрямами визначено: виробництво та переробка сільгосппродукції, зростання випуску товарів народного споживання і продуктів харчової промисловості, запровадження екологічних та енергозберігаючих технологій, розвиток підприємництва на селі. Реалізація програми дасть можливість упродовж двох наступних років створити на Сумщині додатково близько 6,5 тисячі нових робочих місць.

Боржники опиняться за бортом

Сумщина поки що не відчуває проблем з газопостачанням. Тепло в домівки сумчани отримують завдяки вчасним розрахункам за спожитий газ, які в комунальній сфері перевищують 97 відсотків. Промислові підприємства розрахувалися за використання цього ресурсу стовідсотково, а ось підприємства теплоенергетики лише на 90 відсотків. З урахуванням минулорічних боргів загальна заборгованість області за використаний газ становить майже 40 мільйонів гривень. Тож віднині обласна влада в рамках чинного законодавства задіє всі важелі для оперативного погашення боргів. У разі зволікання з погашенням заборгованості злісним боржникам перекриватимуть газовий «кисень».

Владислав ЖМУРКОВ.

Цього року Варшава планує відкрити три консульства...

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Так, під час прес-конференції Радослав Сікорський заявив, що цього року Польща планує відкрити в Україні три консульства: в Івано-Франківську, Вінниці та Сімферополі. Варто зазначити, що почав свій візит в Україну польський міністр з відвідин Вінниці, де він став першим закордонним пасажиром нещодавно відкритого міжнародного аеропорту, **повідомляє наш власкор Віктор СКРИПНИК.** У місті гість ознайомився з приміщенням, в якому розміститься консульство. Пан Сікорський повідомив, що їхня закордонна установа розпочне роботу у першій половині нинішнього року.

Він наголосив, що відкриття трьох консульств свідчить про стратегічне ставлення Польщі до України. У цьому контексті міністр зауважив, що Польща в минулому році закрила 20 дипломатичних установ у країнах світу, а в Україні відкриває нові. Радослав Сікорський зазначив, що у цих консульствах можна буде отримати не лише польську, а й шенгенську візу. Він також повідомив, що на зустрічі з міністром закордонних справ України Володимиром Огризком обговорювалися питання введення в дію угоди про малий прикордонний рух. Радослав Сікорський зауважив, що наразі залишилося лише ратифікувати цю угоду у парламентах обох країн, і тоді вона набере чинності, **передає Укрінформ.**

Крім того, Україна і Польща домовилися найближчим часом підписати «дорожню карту» двосторонніх відносин на 2009—2010 роки. Про це розповів Володимир Огризко. Він зазначив, що цей план буде максимально конкретним і дасть новий імпульс двосторонньому відносинам.

На знімку: символічне посвідчення першого закордонного пасажира Вінницького міжнародного аеропорту вручено міністру закордонних справ Республіки Польща Радославу Сікорському.

Фото Олександра ЛАПІНА (Укрінформ).

1100 співробітників «Артека» можуть опинитися на вулиці

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

— Указ Президента України про функціонування й розвиток Міжнародного дитячого центру «Артек» від 2008 року № 1102 було сприйнято як день народження табору, — розповідає Борис Новожилов. — Але ухвалений бюджет-2009 поставив крапку й у цьому документі. Всіма пунктами указу знехтувано.

Цього року за держкошти в «Артеку» зможуть відпочити лише близько 1,5 тисячі чоловік за місткості табору майже 25 тисяч. Тим часом ціни на путівки встановлюються з розрахунку на 90-відсоткове завантаження табору. Отож дешевих путівок не буде.

— Торік за рахунок своєї госпдіяльності «Артек» сплатив 6,8 млн. грн. різниці між установленою державою ціною путівки та її реальною собівартістю, — зазначив Борис Новожилов. — Водночас «Артекові» доводиться боротися проти зазіхань на його територію.

— За останні два роки було 600 судових засідань, пов'язаних лише із земельними питаннями, — каже Борис Новожилов. — І у жодному з них представники прокуратури не брали участі! Мною було написано близько 70 листів, починаючи з Генпрокуратури, закінчуючи міською Ялтинською прокуратурою. І отримано тільки 10 формальних відповідей.

Через скорочення фінансування табору доведеться відмовитися від послуг 1100 співробітників. Переведення «Артека» з табору, що функціонує круглий рік, на табір, який працює тільки влітку, економічно недоцільне, підкреслив Борис Новожилов. Але іншого виходу держава йому не пропонує.

Із закликом зберегти «Артек» керівництво табору звернулося до Президента та уряду України. Це звернення підписали понад 50 керівників українських вузів, видатних спортсменів, відомих громадських діячів і артистів.

Ганна ЛУКАНСЬКА.

«Зимовий табір» зігрів сиріт

Майже два тижні на території смт Ворохта Яремчанської міської ради у рамках Всеукраїнської акції «Зимовий табір» відпочивало 90 дітей-сиріт зі шкіл-інтернатів кількох областей. Для дітей проводилися майстер-класи з флористики, бойового гопака, вертепу, психологічні майстерні, влаштовувалися екскурсії в Яремче, катання на лижах на туристичному комплексі «Буковель». За українським звичаєм, дівчатка та хлопці під час різдвяних свят колядували та навчалися народних звичаїв і традицій. Акцію «Зимовий табір» провів Міжнародний благодійний фонд «Нове покоління» спільно з проектом Канадського фонду «Дітям Чорнобиля». До роботи в таборі залучалися волонтери з Канади та України.

Дарина НАЗАРЧУК.
Івано-Франківська область.

ФОТОФАКТ

У Фінляндії цієї зими було установлено рекорд кількості випадання снігу за останні 30 років — його насипало стільки, що, наприклад, Гельсінкі були майже повністю покриті сніжним покривом.

Фото Лехтікува\ Укрінформ.

На автомобілі — просто до спальні

Потужний удар розбудив уночі господарів приватного будинку в Макіївці (Донецька область): у стіну врізався... джип, який проїздив поруч. Від поштовху син господарів будинку Андрій навіть упав із дивана на підлогу.

Школяр пригадує, що чув, як тріщали стіни і падали речі: комп'ютер, горщики з квітами тощо. «Я боюся в ту кімнату заходити, стіни тримаються на самому гіпсокартоні, — каже господиня Елла Бєлая. — Я прокинулася, почувши удар і крик сина. Від того, що трапилося, мені стало зле, я знепритомніла, викликали навіть «швидку». Пропонували залишитися в стаціонарі, але я відмовилася». Господиня боїться залишати аварійне житло без нагляду: злодії, мовляв, не дрімають. У будинку холодно: опалення відключили, тому що ударом пошкодило трубу.

Як повідомили «Голосу України» в інспекції зі зв'язків з громадськістю міського відділу ДАІ, за кермом джипа перебувала 22-річна дівчина, а пасажиром був її ровесник. Попередня версія: водій не справилася із керуванням. Чи була дівчина в стані алкогольного або наркотичного сп'яніння, встановить експертиза. Очевидці стверджують, що після зіткнення із будинком авто перевернулося на бік. Елла Бєлая пригадує, що вночі вибігла на вулицю, з'ясовуючи, чи є в машині живі люди. «Вони кажуть: «Живі!» Поводилися неадекватно, сміялися...» На ранок машину вже прибрали.

Сліди пригоди залишилися на стіні: навколо зачиненого вікна видно глибокі тріщини і штукатурку, яка обсипалася.

За законом, потерпіла родина може отримати компенсацію від власника авто — в межах обов'язкового страхування цивільної відповідальності. За словами начальника відділення оформлення матеріалів ДТП і дізнання міського відділу ДАІ Олександра Пасікова, «автоцивілка» передбачає виплату компенсації до 51 тисячі гривень за завдану життю і здоров'ю шкоду і до 25 тисяч — за шкоду, завдану третім особам. Крім того, потерпілі можуть звернутися до суду із позовом про відшкодування збитків. За збігом обставин через три години після згаданої аварії в центрі міста ще один автомобіль (і також позашляховик) врізався в будинок на розі вулиць Плеханова і Донецької. У ДАІ запевнили, що потерпілих немає, а на будинку — лише «невелика тріщинка». Як і в першому випадку, за кермом перебувала жінка: вона запевняє, що їй створили перешкоду на шляху. Обставини аварії з'ясовуються, **повідомляє наш власний кореспондент у Донецькій області Ліна КУЩ.**

Ще одна резонансна ДТП сталася на трасі Сімферополь—Керч. Автобус, що прямував з Краснодара в Севастополь, біля Білогірська значно перевищив швидкість на слизькій дорозі, виїхав на смугу зустрічного руху, врізався в бетонне огородження, впав у глибокий яр і перевернувся. Постраждало вісім пасажирів.

РЕГІОНИ

ВІННИЧЧИНА

Руданському всміхається нове тисячоліття

Презентацією нової книги «Руданському всміхається нове тисячоліття» на Вінниччині сьогодні розпочинаються заходи, приурочені до 175-ої річниці поета-земляка.

У збірнику представлена творчість усіх лауреатів Всеукраїнської літературної премії імені Степана Руданського, крім одного — вінницького письменника Володимира Красиленка. Високого звання за книгу «Помаранчевий синдром» його удостоєно наприкінці минулого року. На цей час збірник лауреатів уже побачив світ. Презентуватимуть книгу на батьківщині Степана Руданського — у селі Хомутинці Калинівського району. У неділю, 18 січня, у Калинівському районному будинку культури голова Національної спілки письменників України, народний депутат Володимир Яворівський вручить грамоти меценатам, які долучилися до видання книг лауреатів премії імені Степана Руданського, перед земляками ювіляра виступить з концертом народний артист України Анатолій Паламаренко.

Віктор СКРИПНИК.

РІВНЕ

Слов'яни на «Коляді»

До Водохреща у Рівному триватиме тринадцятий міжнародний слов'янський фестиваль «Коляда». Його учасники із одинадцяти країн, а також українські колективи ознайомлять рівнян із різдвяними традиціями своїх народів. Концерти-містерії, конкурси солістів-колядників, майстрів народних костюмів, демонстрація традиційної колядної кулінарної спадщини «Кутя», — все це у програмі фестивалю, який завершиться карнавальною ходою центральною вулицею міста. Учасники фестивалю після його завершення побувають з колядками у райцентрах області.

Олександра ЮРКОВА.

ЖИТОМИРЩИНА

За бідою горе

З початку року трагедії переслідують невелике село Корощине Олевського району. 2 січня тут загинуло одразу троє діток віком від десяти місяців до чотирьох років. Батько пішов на роботу в лісництво, а мати вирушила досвятковувати, залишивши малих діток самих удома. Як вважають, причиною лиха стали пустощі з сірниками: коли односельці побачили вогонь, діти вже задихнулися в диму.

Не минуло й двох тижнів, як нове нещастя. Цього разу жертвами пожежі стало двоє старенькиx людей, яким уже за вісімдесят. Причиною загоряння стало пічне опалення. Коли серед ночі люди кинулися рятувати мешканців старої дерев'яної хати, то в палаючий будинок потрапити було вже неможливо.

Олексій КАВУН.

ОГОЛОШЕННЯ

Постановою господарського суду Черкаської області (м. Черкаси, бульвар Шевченка, 307) від 02.12.2008 року по справі №18/5154 визнано банкрутом фермерське господарство «Єрківське» (вул. Щорса, 6, Катеринопільського району Черкаської області, код ЄДРПОУ 25212973).

Ліквідатором боржника призначено арбітражного керуючого Ятчука Володимира Антоновича (ліцензія №307298 від 05.03.2007 року, Черкаська область, Черкаський район, с. Руська Поляна, вул. Паризької Комуни, 104).

ГОЛОС УКРАЇНИ № 7 (4507)
СУБОТА, 17 СІЧНЯ 2009

Енергетична залежність Європи від російського газу може призвести до залежності політичної, заявила кандидат на посаду Державного секретаря США Хілларі Клінтон *(Укрінформ)*

З уроку «Економно жити — себе і країну збагатити» вчора розпочалися заняття в усіх чернівецьких школах *(Укрінформ)*

Спадкоємці Салтичихи

Польсько–шведська ініціатива «Східне партнерство», як відомо, має поширитися на шість країн–сусідів Євросоюзу: Азербайджан, Білорусь (за умови впровадження там демократичних змін), Вірменію, Грузію, Молдову і, зрозуміло, Україну. Новий вимір регіональної співпраці, нагадаю, було схвалено в червні на саміті глав держав і урядів країн–членів ЄС і казати про ефективність його результатів принаймні передчасно. Але у ще східнішого сусіда вже виникли підозри до цієї ініціативи.

Днями голова комітету з міжнародних справ Держдуми Костянтин Косачев дозволив собі обуритися «Східним партнерством» за його можливі наміри «штучно відірвати» шість колишніх радянських республік від «великої Русі», якій, усупереч словам колись нашого спільного гімну, не вдалося «навеки сплотить» «нерозумних сестер». Хоча бажання повернути собі велич, що інколи переходить у манію, в більшості російських політиків залишається. І заява пана Косачева — ще одне підтвердження медичного терміну.

«Якщо йдеться про те, що об'єднана Європа співпрацює з шістьма державами пострадянського простору у сфері економіки і гуманітарних питань, то які можуть бути проблеми? — окреслив голова комітету дозволену Москвою межу партнерства. — Але якщо це буде прихована спроба вчергове забезпечити цим країнам режим найбільшого сприяння у відносинах з ЄС за рахунок і на збиток такому режимові у відносинах з Росією, то доведеться на це якось реагувати».

Річ навіть не в розбалансуванні півкуль головного мозку «господіна хорошого», який чомусь нормальні дружні відносини незалежних у своїй зовнішній політиці країн з Брюсселем сприймає як апріорі ворожий виклик Москві. Йдеться про значно прикрішу фобію: Костянтин Косачев, як і десятки інших його колег, не соромиться визнавати себе спадкоємцем не найморальнішого персонажу російської класики — поміщиці-самодурки Салтичихи. Хіба Росія володіє кріпосним правом на Україну, Грузію чи Вірменію, аби лякати Європу «якимсь реагуванням» за нормальну політику партнерства, наче це зухвалий прихисток «біглих чужих кріпаків»? Навіть в імперських маніях має бути якась межа...

До речі, в опублікованих цими днями в «Таймсі» статтях «Газова криза — вища школа Путіна із втрати друзів та відлякування сусідів» і «Путін розбудив нас — ми вразливі перед шантажем» також ідеться про головну помилку Росії: намагаючись диктувати свою волю півсвітові, вона перетворює так звану зону свого впливу на зону країн, що не довіряють або й зневажають її. Ефективніше, ніж ЄС і НАТО, російські лідери, пише газета, «нагадали Україні та всім іншим державам радянського блоку, чому їм потрібно шукати друзів не на Заході, а на Сході». Ось на чиї дії мали б реагувати в Держдумі, перш ніж махати безсилим кулачком перед обличчям старої Європи. Стара вона, то стара, але на газову анемію, симптоми якої спостерігаємо нині, і сама відрегає — мало не здасться.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Кожному президенту — по енергетичному саміту

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Вчора більшість російських ЗМІ написали, що Віктор Ющенко привласнив ідею глави РФ Дмитра Медведєва, який раніше запросив споживачів газу на саміт до Москви. Однак Росія розраховує на те, що в «газовому саміті» в Москві, який намічено на 17 січня, візьмуть участь представники всіх зацікавлених країн. Про це заявив глава МЗС РФ Сергій Лавров на прес-конференції в п'ятницю.

У старому радянському фільмі чарівник Хоттабич наворожив кожному футболісту по м'ячу, від чого вся гра розвалилася... Нині кількість міжнародних форумів і зустрічей, на яких на різних рівнях обговорюють газову проблему, росте як снігова куля, от тільки транзит палива в Європу, як і раніше, не відбувається, як немає і поставок газу в Україну через відсутність контрактів з Росією. І хоча керівник «Нафтогазу України» Олег Дубина запевняє, що на сьогодні проблем із забезпеченням населення і підприємств газом в Україні немає, українці продовжують підмерзати, а послуги професійних пічників мають у країні шалений попит.

Ну а глави держав радують не тільки самітами, а й ідеями. Так, учора Віктор Ющенко запропонував... безоплатний транзит. «Україна готова — до з'ясування ситуації з ціною на газ для України, до з'ясування ситуації з тарифу на транзит — ми готові взяти на себе відповідальність безоплатно прокачати весь контрактний поставлений газ для європейських споживачів», — сказав Президент перед початком переговорів у Великобританії в четвер.

«А потім, коли буде знайдено взаєморозуміння щодо обсягів поставок в Україну, умов поставок в Україну, умов транзиту, ... безперечно, ми розрахуємося. Росія нам заплатить за транзит. А ми через транзит заплатимо Росії за той газ, який називають технологічним», — додав Ющенко.

Водночас на запитання, коли і за яких умов буде відновлено газопостачання європейських країн через газотранспортну систему України, Ющенко відповів, що це відбудеться, тільки-но Росія накачуватиме необхідні обсяги газу на потреби Європи.

«Україна не може качати те, чого немає», — сказав Ющенко, перш ніж пояснити зміни в роботі української ГТС із часу перекриття поставок. «Газова труба може працювати в аверсі або в реверсі. Ми не можемо прокачати 5% російського газу, 7% — ми можемо прокачати повноконтрактний пакет. У даному разі йдеться про 300-330 мільйонів кубів — те, що традиційно в зимовий період Росія поставляла в Європу», — сказав Президент України.

Тим часом Володимир Путін висунув свою ідею розв'язання газового конфлікту. Путін запропонував європейським партнерам створити міжнародний консорціум, який і надасть Києву необхідний технологічний газ. Можливо, створення такого посередницького механізму продажу Україні технологічного газу зможе вирішити тривалу газову суперечку. Щоправда, ціну, за якою консорціум європейських газових компаній закуповуватиме газ для технологічних потреб транзиту, Росія поки що не називає... Крім того, російський прем'єр продовжує активно лобіювати ідею проекту газопроводу «Південний потік».

Нагадаю, Газпром не перший рік уперто пробиває ідею будівництва двох трубопроводів, північного і південного. І не перший рік під різними приводами країни, через території яких повинні пройти ці магістралі, гальмують будівництво. Річ у тім, що плани Росії надто вже нагадують газові кліщі для Європи.

Яна СТАДІЛЬНА.

ФОТОФАКТ

Учора будинок Генконсульства Росії в Харкові пікетували мешканці міста з вимогою припинити газовий конфлікт.

Фото В'ячеслава МАДІЄВСЬКОГО (Укрінформ).

ПРОМИСЛОВИЙ ОГЛЯД

У моді знову міні. Міні-ВВП

За попередніми даними Держкомстату, промвиробництво у 2008 році скоротилося на 3,1 відсотка.

Можна не зважати на ледь помітне (на 3,2 відсотка) уповільнення падіння обсягів виробництва у грудні проти листопада, оскільки на фініші року країна ще не мала таких проблем з енергопостачанням, як зараз. Через скорочення лімітів на постачання газу зупинилося основне виробництво на Одеському припортовому заводі, в концерні «Стирол», черкаському і сєвєродонецькому «Азотах», «Сумихімпромі» та на інших підприємствах. За теперішніх цін на хімічну сировину і цінових пропозицій Газпрому виробництво і карбаміду, і міндобрив стає збитковим. Зате зараз можна уявити, як негативно позначилися на здобутках реального сектору курсові негаразди на валютному ринку в листопаді—грудні. І ще раз переконатися, що від глобальної економічної кризи ми зазнаємо не менших втрат, ніж від газової війни зі стратегічним сусідом.

Добувну промисловість потягнули в глибокий штопор здебільшого руда і залізорудні концентрати. Це не могло не позначитися на виробництві готового прокату, чавуну та сталі, яке скоротилося за підсумками року на 13 відсотків. Попри те, що вугільна галузь у грудні знизила темпи, їй таки вдалося перевиконати річний план на 2,1 відсотка — до 77,6 мільйона тонн вугілля. Однак коксохімічні підприємства Донбасу торік скоротили виробництво на 23,5 відсотка.

Відчутно здали позиції і переробники. Погіршили показники проти 2007 року легка, харчова, нафтопереробна та інші галузі. Геть кепські справи в будівельників, які скорочують додану вартість ще з осені. Обнадійливий вигляд мають тільки досягнення машинобудування — 108,6 відсотка проти рівня 2007 року.

Як наслідок, зростання реального ВВП у 2008 році, попередньо констатував Держкомстат, ледь дотягло до 2,1 відсотка. Власне, з огляду на реалії, цього й очікували. Нагадаю, спершу уряд прогнозував зростання ВВП у 2008 році на рівні 6,8 відсотка, проте на фініші року — 1,8—2,5 відсотка. Виправляти становище —означає визначитися з принциповими підходами в управлінні економічними процесами. Поза тим Віктор Ющенко ветує антикризові закони так само незворушно, як законодавці долають його вето. Приміром, вони таки наполягли на скасуванні мита до 2011 року на основні фонди, матеріали, обладнання і комплектуючі (окрім підакцизних товарів), які не виробляються в Україні і які промпідприємства завозять для створення нових виробництв і енергозберігаючих технологій. І, зокрема, на прискореній (у 25 відсотків) річній амортизації основних фондів підприємств. У секретаріаті Президента вважають, що мито треба підвищувати на продукцію АПК чи то легкої промисловості для захисту цих галузей, а в парламенті іншої думки, бо, кажуть, краще виробника захищатимуть обігові кошти. От і виходить, що про нові виробництва і технології мова тільки в заголовку спірного законопроекту.

Сергій ВЛАД.

Ухвалою Господарського суду від 02.12.2008 р. по справі №2-3/8483-2007 застосовано відносно боржника приватного сільськогосподарського підприємства «Монтанай» (вул. Миру, 23, с. Літвіненково, Білогірський район, АРК, 30771911) процедуру банкрутства, розпорядження майном боржника строком на шість місяців.

Призначено розпорядником майна боржника арбітражного керуючого Майстренко Павла Володимировича (ліцензія арбітражного керуючого серії АВ №216996 від 27.04.2005 р., адреса: м. Сімферополь, вул. Лебедєва, 15).

Господарським судом м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) постановою від 18.12.2008 р. по справі № 43/175 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру Товариства з обмеженою відповідальністю «Бізнес Лайн» (03039, м. Київ, пр-т 40-річчя Жовтня, буд. 11, к. 26; код за ЄДРПОУ 31513160).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Ванжулу Ярослава Володимировича (ліцензія серія АВ № 158448 від 29.11.2006 р.).

Вимоги кредиторів до банкрута приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення за адресою: 01024, м. Київ, вул. Богомольця, 4, оф. 18.

Постановою господарського суду Черкаської області (18005, м. Черкаси, бул. Шевченка, 307) від 25 листопада 2008 року у справі № 14/5044 Асоціацію сільськогосподарських товаровиробників Шполянського району (20600, Черкаська обл., м. Шпола, вул. Пролетарська, 60, код ЄДРПОУ 33688161) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено управління Пенсійного фонду України в Шполянському районі (20600, Черкаська обл., м. Шпола, вул. Пролетарська, 59).

Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

9 січня. Львів. Традиційний фестиваль «Спалах різдвяної звізди».

10 січня. Київ. Леонід Кравчук із дружиною Антоніною Михайлівною на фотовиставці, присвяченій життю і діяльності першого Президента незалежної України.

12 січня. Під час зустрічі Голови Верховної Ради Володимира Литвина з Президентом України Віктором Ющенком було обговорено питання виконання державного бюджету та газову проблематику.

13 січня. Верховна Рада України ухвалила постанову про утворення тимчасової слідчої комісії з питань розслідування функціонування газотранспортної системи України та забезпечення газом споживачів у 2008—2009 роках.

11 січня. Закарпатська область. У Мукачевому відбувся щорічний фестиваль «Червене вино».

14 січня. На засіданні Кабінету Міністрів значну увагу було приділено газовим питанням, а також схвалено концепцію Державної цільової програми «Цукровий діабет» на 2009—2013 роки.

15 січня. Народний депутат України Микола Катеринчук спілкується з представниками малого і середнього бізнесу, які пікетували Верховну Раду України з метою привернути увагу до розробки антикризових законів та можливих наслідків їх впровадження.

Сім днів із життя країни очима фотокореспондентів Сергія КОВАЛЬЧУКА, Миколи ЛАЗАРЕНКА, Андрія НЕСТЕРЕНКА, Прес-КІТ та Укрінформу

ГОЛОС УКРАЇНИ № 7 (4507)
СУБОТА, 17 СІЧНЯ 2009

Політична система України потребує оновлення

Політична надбудова, державна машина в багатьох країнах визначає напрями розвитку країни, благополуччя її громадян. Ще у XVIII столітті Шарль Монтеск'є висунув принцип поділу влади на законодавчу, виконавчу і судову. Як діє нині в Україні політична система, чи працює вона ефективно, розмірковує автор статті Станіслав Ніколаєнко — народний депутат декількох скликань, член конституційної комісії у 1996 році.

Крах політичної системи України

Крах політичної системи України очевидний. Соціально-економічна, політична криза. Зневіра людей у своїх вождях, політичних лідерах, партіях. І заяви, які лунають від опозиції, на кшталт: треба змінити уряд, Президента, парламент, нічого суттєвого не дадуть. Ситуація буде такою само абсурдною, як і нині, можливо, дещо ліпша, або навіть ще гірша.

Демократична парламентсько-президентська модель у нас не працює. Ми до глибокої демократії не готові, не готові корумповані партії, не готовий і сам носій влади — народ. Не тому, що ми меншовартісні чи недорозвинуті. Ні і ще раз ні! Ми просто не готові до чужинської моделі управління державою. Модель є, а діла немає. Не випадково ж наш земляк-киянин Микола Бердяєв писав ще на початку XX століття в «Судьбах России» про те, що державна влада для народу завжди була ніби зовнішнім, а не внутрішнім принципом, вона не з народу створювалась, а приходила ніби ззовні. Таке ставлення до влади бачимо й сьогодні. Бо тільки в Україні всі громадяни в новорічну ніч сміються над власною владою у «95 кварталі», забуваючи, що сміються самі з себе. Але на це є підстави.

Чинна влада, Президент, уряд, коаліція роками не знаходять між собою взаєморозуміння. На превеликий жаль, боротьба на знищення у правлячій верхівці призводить до знищення самого народу, державності. Якщо пильно оцінити те, що діється, наприклад, із газовою проблемою, то стає зрозуміло: нашій виконавчій, законодавчій і насамперед президентській владі глибоко начхати на Україну, на її громадян. Це ж якими «патріотами» потрібно бути, щоб у люті різдвяні морози спокійно відпочивати, їсти кутю, коли вся Європа колотиться навколо енергозабезпечення, взаємовідносин України і Росії. Делегація Євросоюзу не раз відвідала Україну, зібралися на екстрене засідання представники всіх країн, шукають шляхи виходу з біди, що накочується на Європу. А наші уряд і парламент, до речі, й опозиція, один поперед одного вітають з телеекранів зі святами, мирно відпочивають, залишивши весь народ перед реальною загрозою холодомору. Це просто якесь божевілля! Переконаний, буде ще не один Майдан і, на жаль, далеко не мирного характеру. Хоча що це, врешті-решт, дасть? Адже до влади знову прийдуть «ведучі» політичних ток-шоу, люди котрі, як кажуть, стерні не топтали, важкого до рук не брали і холодної води не торкались. Вражає те, що чим гірше стає в державі, тим частіше на телеекранах світяться ці політичні метелики.

У чому бачиться вихід?

По-перше, в підвищенні політичної культури суспільства. Починати слід із відповідальності сім'ї за виховання дітей, перегляду навчальних програм дитсадків, шкіл, вузів. Потрібно рішуче змінити систему морально-духовного виховання, нарешті перейти від чисто знаннєвого підходу, предмето-центристського навчання до передусім патріотичного, морально-духовного навчання і виховання. Народ, який спокійно спостерігає за правителями-крадіями, брехунами, не може мати майбутнього.

По-друге, у виборі тієї моделі влади, яка була б ефективна і сприймалася людьми. Підкреслюю: саме ефективною, а не просто модною, високо оціненою за кордоном, Венеціанською комісією тощо.

Смію заявити, як народний депутат чотирьох скликань, один із організаторів найстарішої партії незалежної України, що діюча нині партійна, пропорційна виборча модель є не тільки недосконалою, а й шкідливою для країни. Більшість місцевих рад, обраних на пропорційній основі, недієздатні, загрузли у чварах і боротьбі. Практично всі наявні в нас партії є не ідеологічними, не політичними об'єднаннями, а, на жаль, певними бізнес-проектами, клановими угрупованнями, групами з обслуговування інтересів окремих, часто-густо несамостійних лідерів. Ця система за останній час не народила практично жодної яскравої фігури національного чи регіонального рівня. Бо в партійних справах від регіональних лідерів найбільше цінується слідування технологіям, «послушаніє» і «рука під козирок».

Зворотний бік партійної медалі

Погляньте, читачу, на свій край, місто і скажіть, а хто із сотні регіональних партійних лідерів у вашій області чи Криму готовий успішно керувати, працювати на благо людей? Певно, ви і трьох-чотирьох таких лідерів просто не згадаєте. Деякі партійні обласні організації стали просто добре відлагодженими машинами з освоєння виборчих коштів. Хтось із активістів чекає місця у списку, хтось таке місце хоче продати. Декому просто ніде дітися. Частогусто діючі партії наслідують КПРС, забуваючи, що то була єдина правляча сила. Інші партії — на платній основі — просто тримають технічні структури. Змагання ідей, дискусій по-справжньому не чути. Ви заперечите, що не скрізь так, є багато добрих винятків. І правду скажете, бо справді є винятки, люди, які працюють не за власний інтерес, а вболівають за загальну справу. Знаю багато таких серед своїх однопартійців, в інших партіях. Але не можу не бачити і не казати про лихий для України, зворотний бік партійної медалі. В Україні політична боротьба точиться не навколо напрямів розвитку країни, не за класичною схемою «ліві—праві», а за важливими, але не головними проблемами: мова, оцінка минулої історії, релігія, вступ до НАТО, ставлення до Грузії тощо. Ми забуваємо, що головне для влади не кістки перетрушувати померлим, а дбати за живих, за майбутнє країни. Не ділити її штучно на Захід і Схід, здобуваючи собі дешеву популярність.

Пам'ятаю, як мене, щирого соціаліста, тричі обирали в мажоритарному окрузі на Херсонщині. Моїх виборців цікавили гострі проблеми життя. Скільки чесних, різких оцінок вислуховував від простих селян, вчителів, підприємців, пенсіонерів, молоді. І тоді в мене рука не тремтіла, коли тиснув на парламентську кнопку, бо діяв по честі і пам'ятав, що завтра — звітуватись перед виборцями. Менше було тоді в парламенті, фракціях підлабузників, угодників, таких собі покірних «сірих» партійців. Повага до політика в партії формувалась у простих людей і партійців за реальні справи, волю і розум, а не за прихильність лідера та його оточення.

> На превеликий жаль, боротьба на знищення у правлячій верхівці призводить до знищення самого народу, державності.

Сучасні партії успішно використовують різні політтехнології, примітивно дурячи людей, інколи скуповуючи голоси. Особливо це яскраво було продемонстровано на нещодавніх виборах у столиці. Ні про які програми, ідеологію не йшлося. Працювали технології, підкуп виборців, особливо бідних — пенсіонерів, ветеранів.

Прикро, коли більшість партій, і навіть ліві партії, намагаються не за рахунок програм, ідей, а за рахунок «технологій» завойовувати прихильність виборців. Скажіть, а чи є така церква в світі, де б віруючим платили за те, що вони приходять на молебні? Немає. А в нас в Україні всуціль стало правилом платити тим, хто виходить протестувати, пікетувати, агітувати. Навіть з'явилися нові професії: пікетувальник, карусельник, махальник прапором, роздавальник агітпродукції, придворний речник, організатор мітингів, політбрехун і т. ін. Цей шлях означає ідеологічний кінець будь-якої партії, застій і зневіру в самій державі.

Прийшов час змін

Гадаю, що прийшов час змін. Слід змінити виборче законодавство. В місцеві ради потрібно обирати депутатів виняткова за мажоритарною системою. Доцільним було б спростити механізм відкликання тих депутатів, хто зрадив свої передвиборні обіцянки, хто не зустрічається з виборцями, не звітує про свою роботу. У Верховну Раду треба обирати депутатів також на мажоритарній основі, але з висуненням кандидатів від політичних партій, або за відкритими партійними списками. Тоді кожна особа, яка стала народним обранцем, буде підзвітна передусім своїм виборцям і водночас своїй партії. Клановий, груповий характер партій буде порушений, представники партій краще знатимуть запити і проблеми людей, а партійні документи стануть більш олюдненими. Не обожнюю й мажоритарну систему, знаю як і ви, як продавались окремі округи, як за часів Кучми діяв адмінресурс, як різні демсоюзи скуповували голоси. Було й таке.

Тому можливий і варіант виборчого закону на основі відкритих партійних списків, але тоді слід зліквідувати або істотно знизити прохідний бар'єр. Вважати обраним слід не того, кому за нечесні гроші продали місце в партійному списку, а того, за кого проголосували більшість виборців у конкретному окрузі. Потрібно порушувати систему, коли голосування, політичне визначення відбувається на основі суб'єктивних симпатій лише до трьох-чотирьох політиків у країні, де відіграють велике значення харизма лідера, його краса, постава тощо. А потім у партійному хвості списку в парламент потрапляє політичне, бізнесове «сміття», а також охоронці, кухарки, водії, родичі лідерів, які йдуть туди по недоторканність, політичну парасольку. Також і тут доцільно запровадити ефективний механізм відкликання народних депутатів за невиконання передвиборних зобов'язань, відмову звітувати перед виборцями, втрату з ним зв'язків. Треба обов'язково змінити підходи до депутатської недоторканності, запровадити її лише до політичної складової діяльності депутата. Відповідальність за ведення господарських, бізнесових справ, скоєння кримінальних злочинів мусить бути така само, як і всіх громадян країни.

> Нам потрібно перестати молитися на судову гілку влади. Не треба забувати, що авторитет армії суддів, адвокатів, юристів був створений на Заході заради імітації наявності законності, справедливості, торжества права у країні. Саме імітації, а не справжньої справедливості.

Поки що, спостерігаючи за всіма основними і політичними силами в Україні, доходжу висновку, що жодна із них не здатна самостійно ефективно вести державний корабель. Не видно сьогодні, за великим рахунком, справді авторитетних загальнонаціональних лідерів із числа всіх партій. Подумки перебираючи особи голів обласних рад, адміністрацій, очільників великих міст, міністрів, рідко можна натрапити на людину загальнодержавного масштабу. Те саме можна сказати, якщо не гірше, і про наших народних депутатів. Хоча, заради правди, серед них зустрічаються, хоч і рідко, достойні люди, здатні не тільки гиркатися на набридлих телешоу, але й щось робити. Однак чинна політична система не дає їм розкритися по-справжньому. Вони всі ніби затиснуті партійними лещатами, діючою політичною системою.

Думаю, що прийшов врешті час змінити Конституцію, надавши Президенту право очолювати виконавчу гілку влади. Президент мусить стримувати апетити політиків у парламенті, парламент повинен контролювати виконавчу владу. І тут мова, звичайно, йде не про нинішнього Президента. Мова йде про системний підхід до управління країною. Не виключаю доцільність існування і другої палати парламенту, яка формувалася б із лідерів регіонів, обраних їх населенням. На мою думку, Президентом в Україні може ефективно працювати не тільки лідер якоїсь політичної сили, а передусім високоморальна, досвідчена людина, професіонал і, головне, патріот свого народу. Водночас слід взагалі змінити критерії оцінки кандидатів на високі державні посади. Насамперед громадськість повинна знати де, ким і як працював майбутній президент, депутат, міністр, голова ради чи міста. Які здобутки були у його житті. Досить нам уже мати депутатів чи міністрів, в яких ця посада є чи не найпершим записом у трудовій книжці. Усе це потребує реорганізації кадрової роботи в країні, ведення реєстру обдарованих дітей, організації стажувань, навчання як в Україні, так і за кордоном. Політичні партії мусять бути носіями ідей, а країною повинні управляти професіонали-патріоти. І що менше їх тусуватимуть, то краще, стабільніше буде жити країна.

Жити своїм розумом

Що стосується місцевих органів влади, то їм не вистачає, на мою думку, двох речей: відповідальності і самостійності, фінансово-економічного підґрунтя діяльності. Проте надія на те, що, формально передавши владу на місця, ми враз поліпшимо життя людей в регіонах, є примарною. Погляньте на той дерибан із землею, бюджетом, майном, який процвітає у великих і малих містах, безвідповідальність чиновництва, до речі, обраного на виборах, і ви підтримаєте цю мою думку. Куди їм ще більше влади? Люди сьогодні не отримують відповідей на гострі проблеми вдома і часто їдуть скаржитись до Києва. Вони не ділять владу на державну і місцеву, законодавчу і виконавчу. Для них влада одна. Так завжди було і буде ще тривалий час. Такий національний характер наших людей — шукають правду нагорі! Тому поряд із передачею повноважень місцевим радам, їх виконкомам, головам, слід конституційно передбачити механізми різкого посилення їхньої відповідальності перед виборцями і центром. Потрібно готувати кадри, шукати, навчати їх. Звичайно, треба не менше половини фінансів залишати на місцях. Але одного цього замало. Потрібно дати право Президенту чи голові уряду на основі висновків правоохоронців відстороняти голову ради, міста від своїх обов'язків на певний термін. Остаточне рішення має прийматися після місцевого референдуму щодо довіри-недовіри відповідним місцевим радам, керівникам. Робити це слід швидко й оперативно.

> В Україні політична боротьба точиться не навколо напрямів розвитку країни, не за класичною схемою «ліві—праві», а за важливими, але не головними проблемами: мова, оцінка минулої історії, релігія, вступ до НАТО, ставлення до Грузії тощо.

І чи не найголовніше. Нам потрібно перестати молитися на судову гілку влади. Не треба забувати, що авторитет армії суддів, адвокатів, юристів був створений на Заході заради імітації наявності законності, справедливості, торжества права у країні. Саме імітації, а не справжньої справедливості. Тому слід негайно провести ефективні зміни щодо посилення контролю за судовою владою, прокуратурою. Найперший крок — скасування пожиттєвого статусу суддів. Мусить бути постійна ротація суддів, прокурорів, начальників міліції, податкової служби. Потрібно розробити механізми їх контролю (опитування громадської думки тощо) з боку громадян, органів народного контролю.

І насамкінець. Українська влада мусить виходити з-під впливу «сильних світу цього», жити своєю головою і своєю правдою. Слід, м'яко кажучи, оперативно «попросити» тисячі політичних агентів впливу із зарубіжних країн, обмежити діяльність різних фондів, агенцій, проектів, де, як риба в воді, почуваються представники іноземних розвідок, лобісти транснаціональних компаній. Також слід реорганізувати Службу безпеки України, сконцентрувати її увагу на всі ці негаразди, а також на діяльність різних псевдорелігійних об'єднань з центром управління із-за кордону, які вже вільно керують деякими регіонами, містами, зокрема, мають потужний вплив і в самому Києві.

Хто все це зробить? Хто дослухається до думки голодного пенсіонера чи безробітного металурга, скривдженого підприємця чи обділених державною увагою лікаря і вчителя, вченого, військовослужбовця чи студента. Певно, що ми з вами, дорогий читачу. Сподіватися на маріонеткові партії, політичних телезірок — це химера. Тому запрошую вас до роздумів, дискусії і дій. Адже спочатку перед кожною справою завжди було слово.

Станіслав НІКОЛАЄНКО,
голова Громадської Ради освітян і науковців України (ГРОНУ), народний депутат чотирьох скликань.

Прийшов час змінити Конституцію, надавши Президенту право очолювати виконавчу гілку влади

ОГОЛОШЕННЯ

1. Замовник торгів: ***Товариство з обмеженою відповідальністю "Сервіс-Інвест" код ЄДРПОУ 31018149***

1.1 Поштова адреса замовника: ***83001, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151***

2. Інформація про предмет закупівлі: ***Роботи з капітального ремонту повітряних ліній електропередач:***

ЛОТ 1: Роботи з капітального ремонту повітряних ліній електропередач 110 кВ "Ясинувата-АКХЗ №1,2"

ЛОТ 2: Роботи з капітального ремонту повітряних ліній електропередач 110 кВ "Горлівка-Заводська №1,2"

ЛОТ 3: Роботи з капітального ремонту повітряних ліній електропередач 110 кВ "СбТЕС- Новотроїцька №1,2"

ЛОТ 4: Роботи з капітального ремонту повітряних ліній електропередач 154 кВ "Л-78/79"

3. Оголошення про проведення торгів було опубліковано ***в газеті "Голос України" №214 (4464) від 08.11.2008 р., а також на офіційному Інтернет-сайті НКРЕ України www.nerc.gov.ua за №73658***

4. Дата акцепту тендерної пропозиції, що визнана найкращою: ***14.01.2008 р.***

5. Вартість договору:

По Лоту 1 - ***1 651 586 (один мільйон шістсот п'ятдесят одна тисяча п'ятсот вісімдесят шість) грн. 40 коп. з ПДВ;***

По Лоту 2 - ***1 856 714 (один мільйон вісімсот п'ятдесят шість тисяч сімсот чотирнадцять) грн. 40 коп. з ПДВ;***

По Лоту 3 - ***1 107 780 (один мільйон сто сім тисяч сімсот вісімдесят) грн. 00 коп. з ПДВ;***

По Лоту 4 - ***1 985 401 (один мільйон дев'ятсот вісімдесят п'ять тисяч чотириста одна) грн. 20 коп. з ПДВ;***

6. Інформація про переможця торгів По Лоту 1,2,3,4:

6.1.Назва: ***ТОВ "Укрпроектбуд", код ЄДРПОУ 32582785***

6.2. Поштова адреса переможця: ***83052, м. Донецьк, б. Шевченка, 133***

6.3. Телефон: ***(062) 312-71-77***

Господарським судом м. Києва (01030, м. Київ. вул. Б. Хмельницького, 44-Б):

1. Постановою від 24.12.2008 року по справі № 15/53-б, визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Торгпромпостач 2006» (02156, м. Київ, вул. Братиславська, 8, код ЄДРПОУ 34751066) та відкрито ліквідаційну процедуру;

2. Постановою від 24.12.2008 року по справі № 15/52-б, визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Будівельна компанія «Укрпромбудінвест» (02232, м. Київ, вул. Милославська, 58, код ЄДРПОУ 33882975) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрутів призначено Лецкана Вячеслава Львовича (ліцензія серії АБ № 271494 від 26.10.05 р., 03057, м. Київ, вул. Довженка, 16в, кв. 42).

Претензії кредиторів приймаються ліквідатором протягом місяця з дня опублікування даного оголошення.

Господарським судом м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) постановою від 30.09.2008 р. по справі № 23/220-б визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру Товариства з обмеженою відповідальністю «Інститут прикладних інформаційних технологій «Універсалтехінформ» (код ЄДРПОУ 30433802; місцезнаходження: 03164, м. Київ, бул. Наумова, 23-б; р/р 26005000799001 в АКБ «Надра» м. Києва, МФО 320973). Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Ванжулу Ярослава Володимировича (ліцензія серія АВ № 158448 від 29.11.2006 р.). Вимоги кредиторів до банкрута приймаються протягом 30 (тридцяти) днів з дня опублікування оголошення за адресою: 01024, м. Київ, вул. Богомольця, 4, оф. 18.

Закрите акціонерне товариство «Виробниче Об'єднання «Лани України» (код ЄДРПОУ 32958435, місцезнаходження: 01011, м. Київ, вул. Лєскова, 8, офіс 26) (надалі - Товариство) повідомляє, що відповідно до Протоколу загальних зборів акціонерів Товариства від 14 січня 2009 року було прийнято рішення про припинення діяльності Товариства шляхом його ліквідації.

Вимоги кредиторів приймаються ліквідаційною комісією протягом двох місяців з дня публікації оголошення за адресою: 01011, м. Київ, вул. Лєскова, 8, офіс 26, тел.: (044) 284-62-10.

Господарським судом Сумської області (40011, м. Суми, пр-т Шевченка, 18/1) ухвалою від 02 грудня 2008 року порушено провадження по справі № 7/374-08 про визнання банкрутом товариства з обмеженою відповідальністю «Ворожбянське» (42240, Сумська область, Лебединський район, с. Ворожба, вул. Сумська, 1, р/р № 260067775 «Райффайзенбанк Аваль» м. Лебедин, МФО 300528, ід. код 31324095) та введена процедура розпорядження майном. Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Закорко Вадима Вікторовича (адреса: 40011, м. Суми, вул. Рибалка, 2, оф. 412, ліцензія серії АВ № 347186 від 11.09.2007 р.). Заяви кредиторів та санаторів до боржника приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 30.12.2008 р. у справі № 49/55-б Товариство з обмеженою відповідальністю «Армінвест» (03124, Київ, бул. І. Лепсе, 13, кв. 40, код ЄДРПОУ 33885740, р/р 26007028667651 в Київській міській ФАКБ СОЦ. РОЗВ. «УКРСОЦБАНК», МФО 322012) визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру та ліквідатором призначено Товариство з обмеженою відповідальністю «Саліван» (01133, м. Київ, Бульвар Лесі Українки, буд. 15, код ЄДРПОУ 35265793). Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення за адресою: 02218, м. Київ, вул. Райдужна, 9, кв. 105).

Постановою Господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 24.12.2008 року у справі № 19/317/08 на підставі ст. 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом», визнано банкрутом приватне підприємство «Придніпров'є плюс» (поштова адреса: 69035, м. Запоріжжя, вул. Волгоградська, 26, тел. 343-343, юридична адреса: 69007, м. Запоріжжя, вул. Епронівська, буд. 232, код ЄДРПОУ 33795233, банківський рахунок № 26058032375000 в АКІБ «Укрсиббанк» у м. Дніпропетровськ) та відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначено Діденка Євгена Володимировича (69035, м. Запоріжжя, вул. Волгоградська, 26, тел. 343-343).

Постановою Господарського суду Луганської області від 09.12.2008 р. в провадженні справи про банкрутство №21/97 б визнано банкрутом боржника - Новопсковський комбінат комунальних підприємств, і. к. 03340831, юридична адреса: 92300, Луганська область, смт. Новопсков, вул. К. Маркса, буд. 68, та відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Львовіна Андрія Петровича, 93010, Луганська область, м. Рубіжне, вул. Менделєєва, 59/35, ліцензія АВ №158472 від 07.12.2006 р., E-Mail: Lvovin94@yandex.ru, тел.: №80990191093. Кредитори мають право заявляти свої претензії до боржника, що ліквідується в місячний строк з дня публікації цього оголошення.

Відділ державної виконавчої служби Феодосійського міського управління юстиції повідомляє, що на виконання рішення Феодосійського міського суду №2-2242 від 12.06.2008 р., актом опису та арешту від 02.10.2008 р. АА №135221, накладено арешт на земельну ділянку, що належить Хребтову Василю Івановичу, площею 0,0709 га, що знаходиться за адресою: АР Крим, м. Феодосія, с. Берегове, вул. Гріна, 16. Згідно висновку оцінщика від 27.10.2008 р. вартість указаної земельної ділянки становить 150 000,00 (сто п'ятдесят тисяч) гривень без врахування ПДВ.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області (вул. Куйбишева, 1-а, м. Дніпропетровськ, 49600) від 13.01.2009 року у справі №Б15/366-08 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «НАУКОВО-ВИРОБНИЧЕ ОБ'ЄДНАННЯ «РУБІН» (ЄДРПОУ 32185197; 49000, вул. Кондукторська, буд. 28, м. Дніпропетровськ, р/р 26001143090100 в ДОД «Райффайзен банк Аваль», МФО 305653), Відкрита ліквідаційна процедура, ліквідатором призначено Паляєву Олену Володимирівну. Вимоги кредиторів приймаються за адресою: 49000, вул. Кондукторська, буд. 28, м. Дніпропетровськ.

Постановою Господарського суду Одеської області (65119, м. Одеса, пр-т Шевченка, 29) від 26 грудня 2008 р. по справі №21/142- 08-4974 визнано банкрутом приватне підприємство «Траверс-Н» (67806, Одеська область, Овідіопольский р-н, смт. Авангард, вул. Ангарська, 15, код ЄДРПОУ 31764837) і розпочато його ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено Камсарян А. Б. Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Постановою Господарського суду Донецької області від 25.12.2008 р. у справі №33/41б Відкрите акціонерне товариство «Слов'янський керамічний комбінат», код ЄДРПОУ 0029357, місцезнаходження: Донецька область, м. Слов'янськ, вул. К. Маркса, 77, визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру строком на 6 місяців до 25.06.2009 р. Ліквідатором по справі призначено Арбітражного керуючого Жмайла Олексія Івановича, ліцензія серії АВ №397153, видана Державним департаментом з питань банкрутства 14.05.2008 р., адреса: 83120, м. Донецьк, вул. В. Терешкової, буд. 5, кв. 148, ідентифікаційний код 2852104394, тел.: 8 050 9307171.

Постановою Господарського суду Одеської області (65058, м. Одеса, пр-т Шевченка, 29) від 16.12.2008 р. по справі № 21/147-08-5125 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Профі Полюс» (65003, м. Одеса, вул. Чорноморського козацтва, 115, код ЄДРПОУ - 35504151) і розпочато його ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено Громову О. В. Заяви кредиторів банкрута приймаються господарським судом протягом тридцяти днів від дня публікації цього оголошення.

Постановою Господарського суду Одеської області (65058, м. Одеса, пр-т Шевченка, 29) від 16.12.2008 р. по справі №21/148 08 5126 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Ультімо-БК» (65014, м. Одеса, вул. Карантинна, 21/1, код ЄДРПОУ - 35503786) і розпочато його ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено Батумську Н. Ю. Заяви кредиторів банкрута приймаються господарським судом протягом тридцяти днів від дня публікації цього оголошення.

---

1. Замовник торгів: ***ТОВ "Сервіс-Інвест" код ЄДРПОУ 31018149***

1.1. Поштова адреса: ***83001, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151***

1.2. Юридична адреса: ***83001, м. Донецьк , бул. Шевченка, 11***

1.3.Тел./факс: ***(062) 303-13-64*** e-mail: ***kucher@servisinvest.donetsk.ua***

2. Інформація про предмет закупівлі: ***пристрої електричні комплектні (щити постійного та змінного струму)***

3. Місце та спосіб отримання тендерної документації: ***83001, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151, кімната 518, на письмовий запит.***

3.1. Місце та кінцевий строк подання тендерних пропозицій: ***83001, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151, кімната 518 до 13.00 16.02.2009 р.***

3.2. Місце та дата розкриття тендерних пропозицій: ***83001, м. Донецьк, вул.. Челюскінців, 151, кімната 511 о 14.00 16.02.2009 р.***

4. Додаткова інформація:

4.1. Процедура здіснення закупівлі: *відкриті торги;*

4.2. Відповідальний за проведення торгів: *Кучер Дмитро Анатолійович;*

4.3. Вартість тендерної документації: *безкоштовно;*

4.4. Закупівля здійснюється згідно з Порядком придбання товарів, робіт і послуг ліцензіатами, ціни (тарифи) на відповідну діяльність яких встановлюються НКРЕ, затвердженого Постановою Національної комісії регулювання електроенергетики України від 25 грудня 2002 року № 1455 із змінами і доповненнями, внесеними постановами Національної комісії регулювання електроенергетики України від 2 липня 2003 року № 652, від 23 лютого 2004 року № 167, від 30 квітня 2004 року № 434, від 29 червня 2006 року № 865.

---

1. Замовник торгів: ***ТОВ "Сервіс-Інвест" код ЕДРПОУ 31018149***

1.1. Поштова адреса: ***83001, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151***

1.2. Юридична адреса: ***83001, м. Донецьк , бул. Шевченка, 11***

1.3.тел./факс: ***(062) 303-13-64*** e-mail: ***kucher@servisinvest.donetsk.ua***

2. Інформація про предмет закупівлі: ***Устаткування для автоматичного оброблення інформації (комп'ютерна техніка)***

3. Місце та спосіб отримання тендерної документації: ***83001, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151, кімната 518, на письмовий запит.***

3.1. Місце та кінцевий строк подання тендерних пропозицій: ***83001, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151, кімната 518 до 13.00 00 16.02.2009 р.***

3.2. Місце та дата розкриття тендерних пропозицій: ***83001, м. Донецьк, вул.. Челюскінців, 151, кімната 511 о 15.00 16.02.2009 р.***

4. Додаткова інформація:

4.1. Процедура здіснення закупівлі: відкриті торги;

4.2. Відповідальний за проведення торгів: Кучер Дмитро Анатолійович;

4.3. Вартість тендерної документації: безкоштовно

Головне управління Пенсійного фонду України в м. Києві оголошує конкурс на заміщення посад

● Головних, провідних спеціалістів з нарахування та виплати пенсій (на період соціальних відпусток основних працівників);

● Головних спеціалістів в управління пенсійного забезпечення військовослужбовців та деяких інших категорій громадян (на період соціальних відпусток основних працівників).

Вимоги: освіта повна або базова вища (юристи, економісти, бухгалтери), досвід роботи не менше 2 років, навички роботи на ПК, комунікабельність. Вік до 55 років (державна служба).

Особливість: робота з людьми похилого віку.

Звертатись у відділ кадрового забезпечення за телефонами: 486-29-28, 482-14-05.

Державний вищий навчальний заклад
«Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана»

оголошує конкурс на заміщення вакантних посад по таких кафедрах:

міжнародної економіки - асистент (1 од.); економіки підприємств доцент (1 од.); ст. викладач (1 од.); асистент (1 од.),

історії економічних вчень та економічної історії - доцент (1 од.);

менеджменту - асистент (1 од.).

Термін подання документів - один місяць (30 днів) від дня опублікування оголошення. До заяви на ім'я ректора університету додаються: особовий листок з обліку кадрів, автобіографія, копії дипломів про освіту, наукові ступені та вчені звання, завірені у встановленому порядку, список наукових праць і винаходів.

Адреса університету: 03680, м. Київ, проспект Перемоги, 54/1.

Контактні телефони: 459-61-73, 456-25-82.

Уточнення до публікації в газеті «ГУ» від 13.01.09 р. № 2 (4502) про визнання банкрутом ЗАТ «Танд», номер справи потрібно читати: № 2-3/7565-2008.

Постановою Господарського суду міста Києва від 25.12.2008 р. у справі №44/467-б Приватне підприємство «УКРЄВРОСВІТ» (03194, м. Київ, вулиця Генерала Наумова, буд. 23-Б, ідентифікаційний код юридичної особи 30368975) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру у строк до 25.12.2009 р.

Ліквідатором призначено Крижова Сергія Володимировича.

Строк пред'явлення кредиторами вимог становить 1 місяць з дня публікації цього оголошення за адресою: 12143, Житомирська область, Володарсько-Волинський район, с. Давидівка, вул. Мічуріна, буд. 15, ліквідатору Крижову С. В.

Ліквідатор Відкритого акціонерного товариства «Птахорадгосп «Мирний» Іваненко Наталія Олександрівна повідомляє усіх кредиторів ВАТ «Птахорадгосп «Мирний» про те, що 08.01.2009 р. господарським судом Сумської області (40011, м. Суми, пр. ім. Т. Г. Шевченка, 18/1) винесено постанову по справі № 7/392-08 про визнання банкрутом Відкрите акціонерне товариство «Птахорадгосп «Мирний» (42342, Сумська область, Сумський район, с. Косівщина, вул. Польова, 1, ід. код 03569195, п/р 26007310733101 в ТОВ «Володимирський» м. Суми, МФО 337836) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Іваненко Наталію Олександрівну (40004, м. Суми, вул. Металургів, буд. 24, кв. 81). Кредитори мають право у місячний строк з дня опублікування даного повідомлення направити на адресу ліквідатора заяви з вимогами до банкрута.

Господарський суд Луганської області постановою від 08.01.2009 р. у справі №12/125б визнав банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Промінь-07» (ідентифікаційний код 35486995, м. Луганськ, вул. Оборонна, буд. 6) та відкрив ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Борисенка Ігоря Олексійовича (ідентифікаційний номер 3022318538, паспорт серії ЕМ №387437, виданий Краснодонським МВ УМВС України в Луганській області 25.10.1999 року, Луганська обл., м. Краснодон, Мікроцентр, буд. 1, кв. 112). Кредитори мають право заявити свої претензії до ТОВ «Промінь-07» в місячний строк з дня публікації цього оголошення про визнання банкрутом.

145 років тому народився один з відомих ілюстраторів «Кобзаря», художник Іван Їжакевич (1864–1962)

90 років тому розпочалася Паризька мирна конференція за участю держав, що перемогли у Першій світовій війні

28 героїв-панфіловців:

Ще двадцять років тому важко було знайти людину, яка не знала б про подвиг 28 героїв-панфіловців. Нині ж, коли Велика Вітчизняна війна багатьма сприймається як воєнне протистояння очолюваних Гітлером і Сталіним тоталітарних режимів, до якого Україна причетна лише як територія, де відбувалася частина подій Другої світової війни, героїчна оборона Москви сприймається вже як епізод історії чужої держави. Проте у доповіді, виголошеній 21 січня 1942 року на урочистому засіданні з нагоди чергової річниці з дня смерті Володимира Леніна, згадуючи «безприкладний в історії бій з кількома десятками танків 28 героїв-панфіловців», наголошувалося: «серед них були росіяни, українці, казахи...». Тож чи не поспішаємо ми відмовлятися від ратної слави наших батьків на користь російського сусіда? І що насправді стоїть за «подвигом 28 панфіловців»: красива легенда чи самопожертва справжніх героїв, забувати подвиг яких — непростимий гріх?

Вони були не одні...

У енциклопедичних довідниках радянської доби згадка про 28 героїв-панфіловців міститься у короткій довідці про слово «Дубосєково» — «залізничний роз'їзд, поблизу якого 16.11.41 р. здійснили подвиг 28 воїнів-винищувачів танків 316 стрілецької дивізії. Відбиваючи атаки переважаючих сил противника, вони за 4 год. бою знищили 18 танків і десятки фашистів, але не пропустили ворога».

Зверніть увагу на відсутність твердження про те, що всі герої загинули у нерівному бою, в чому були впевнені радянські люди. До того ж ідеться про спецпідрозділ «винищувачів танків». Але чи є підстави вважати таким стрілецьку роту, на озброєнні якої, за свідченням архівних документів, було таке «спецозброєння»: дві протитанкові рушниці, гранати (причому протипіхотні, які для досягнення «протитанкового» ефекту доводилося скручувати дротом у «в'язанки» із кількох штук) та пляшки із запалювальною сумішшю. Про це варто знати, щоб належно оцінити подвиг солдатів, які з голими руками (про що за радянських часів, із зрозумілих причин, воліли не згадувати) стали на шляху танкових колон ворога, вистояли і перемогли.

Якщо вести мову про події, що розгорнулися трагічного 16 листопада 1941 року під Москвою, то лише на ділянці оборони 316-ї стрілецької дивізії впевнені у досягненні легкого успіху німці завдали відразу три потужні танкові удари: у районі знаменитого роз'їзду Дубосєково та два не менш сильні — поблизу підмосковних сіл Строково і Миканіно.

У районі Строкова дорогу на, здавалося б, «танкобезпечному» напрямку прикривав лише заслін із 11 саперів. Ціною життя цих героїв стали сім із двадцяти атакуючих німецьких танків. А під Миканіним дорогу ворогу закрили «сімнадцять безстрашних», як їх потім назвали. Але всенародна слава судилася лише 28 героям-панфіловцям, які стояли на смерть під Дубосєковим. Хоча не менш достойними її були десятки, сотні й тисячі і відомих, і вже навіки безіменних героїв, які відстояли Москву. Втім, коли детальніше ознайомлюєшся із справжньою історією однієї із легенд радянської доби, то розумієш, що важко однозначно відповісти, кому пощастило більше: тим, кого «не прославили», чи тим, кому доля підготувала ще й гірку покуту «за славу»...

Українці під Москвою

Першому широкому загалу про подвиг тих, хто згодом стане «28 героями-панфіловцями», повідомила газета «Красная звезда». В надрукованій 27 листопада 1941 року невеликій замітці В. Коротєєва «Гвардійці-панфіловці у боях за Москву» розповідалось, як «групу бійців п'ятої роти Н-го полку» атакували 54 ворожі танки. Однак очолювані політруком Дієвим гвардійці підбили 10 танків і впродовж чотирьох годин тримали оборону, доки їм на підмогу не підійшов полк. Як стверджувалось у матеріалі, «гвардійці загинули всі до одного, але ворога не пропустили».

Можливо, ця інформація, розміщена на третій сторінці газети, не набула б розголосу, якби у день виходу згадуваного номера «Красной звезды» до рук її редактора Д. Ортенберга випадково не потрапив поданий з фронту до Головного політуправління Червоної Армії рапорт, в якому серед інших подій згадувався бій під Дубосєковим:

«16 ноября у разъезда Дубосеково двадцать девять бойцов во главе с политруком Диевым отражали атаку танков противника, наступавших в два эшелона — двадцать и тридцать машин. Один боец струсил, поднял руки и был без команды расстрелян своими товарищами. Двадцать восемь бойцов погибли как герои, задержали на четыре часа танки противника, из которых подбили восемнадцать».

Наступного дня черговий номер «Красной звезды» вийшов із підготовленою за завданням редактора передовицею «Завещание 28 павших героев». У ній, ігноруючи той факт, що панфіловська дивізія на день згадуваного бою ще не була гвардійською, автор не лише іменував її бійців винятково «гвардійцями», а й «високохудожньо» описав, як німецькі танкісти

В надрукованій 22 січня 1942 року «Красной звездой» статті Олександра Кривицького під промовистою назвою «О двадцати восьми павших героях» нарешті наводилися їхні прізвища, серед яких: Григорій Петренко, Микола Мітченко, Іван Москаленко, Яків Бондаренко...

«выскочили из люков, желая взять живыми уцелевших храбрецов и расправиться с ними». І вже у бою із німецькими танкістами, які задля рукопашної забави покинули свої танки, гвардійці, очолювані політруком Дієвим, «сложили свои головы — все двадцать восемь». Та саме в цей момент «подоспел наш полк, и танковая группа неприятеля была остановлена».

Саме цю, «шиту білими нитками» статтю, що завершується класичним американським «хепі-ендом», полюбляють цитувати ті, хто доводить: ніякого героїчного бою під Дубосєковим взагалі не було. Просто, мовляв, після того, як Сталін особисто «схвалив» публікацію в «Красной звезде», хоч-не-хоч довелося робити «сказку былью».

Та правда, як це найчастіше бувало на війні, буденніша і... жорстокіша. Справді, не було «подоспевшого полка», і ніхто з німців не вилазив з люків, щоб голіруч добивати героїв. І політрука Дієва, згодом навіть «узаконеного» у радянських енциклопедіях, теж не було.

Але хто, крім справжніх фронтовиків, знає, яка смерть легша — від кулі чи під гусеницями танків? І хто скаже, скільки людських життів урятували панфіловці, затримавши на чотири години (!) у короткий листопадовий день танкову армаду під Дубосєковим? І чи так уже багато важить, що справжнє прізвище політрука, який разом із своїми бійцями прийняв смерть, але не відступив, було не Дієв, а Клочков? До речі, Дієвим його прозвали з легкої руки Якова Бондаренка — одного з багатьох у панфіловській дивізії солдатів-українців, який казав, що наш політрук завжди «діє».

...А щодо вже хрестоматійного вислову Клочкова-Дієва (саме так подавали згодом його прізвище радянські енциклопедії) — «Велика Россия, а отступать некуда, позади Москва», то країна і армія вперше дізналися про них вже після переможного завершення битви за Москву. Крім того, в надрукованій 22 січня 1942 року «Красной звездой» статті Олександра Кривицького під промовистою назвою «О двадцати восьми павших героях» нарешті наводилися їхні прізвища, серед яких: Григорій Петренко, Микола Мітченко, Іван Москаленко, Яків Бондаренко...

Утім, якщо звернутися до підготовленого Головним управлінням кадрів Міністерства оборони СРСР, Інститутом воєнної історії та Центральним архівом Міноборони довідника «Герої Радянського Союзу», виданого у 1987—1988 роках, то неважко переконатися, що, крім уже названих панфіловців, українцем був ще й Григорій Безродних. І, вже без посилань на згадуваний довідник, додамо, що знаменитий сержант Добробабін, який, за твердженням журналіста Кривицького, до підходу політрука Василя Клочкова керував боєм, теж українець. Тобто шість із двадцяти восьми героїв, або майже кожен четвертий, були українцями.

Зрозуміло, що вже тоді постало питання: звідки стали відомими слова політрука

Медаль за «Малий Сталінград»

У 1942 році піхотинець Василь Петренко під час штурму російського міста Великі Луки проявив героїзм, за який був представлений до найвищої солдатської нагороди — медалі «За відвагу». Втім, лише тепер, наприкінці 2008 року, зароблена кров'ю відзнака дійшла до 86-річного полковника запасу, мешканця Рівного.

«Дегтяр» проти гранати, життя — проти гангрени

Місто Великі Луки називають ще малим Сталінградом, оскільки на межі 1942-1943 років тут тривали жорстокі кровопролитні бої, що завершилися перемогою радянських військ і істотним поворотом воєнних дій.

Таким був кавалерист Василь Петренко у роки минулої війни.

— Тоді нам, піхотинцям, при підтримці танків, належало першими штурмувати околицю, — згадує Василь Петренко. — У моїх руках був кулемет «Дегтяр» — під час атаки він бив по цілях, як належить, був своєрідним щитом для наступаючих. Крок за кроком, будинок за будинком ми зайняли частину міста, потиснувши гітлерівців до центру. Як раптом дивлюся — збоку, у провулку, немов примара, з'явився німець. Миттєво розвертаю ствол і в цей час помічаю, що біля моїх ніг падає граната. Буквально на мить мене випередив... А далі — вибух. Останнє, що в очах закарбувалося, — як хтось із моїх однополчан з автомата буквально зрешетив груди фашиста.

— Приходжу до тями, бачу — небо, і поволі вертається думка, що живий, — продовжує ветеран. — Задля впевненості навіть ущипнув себе. І це справді було диво, адже граната вибухнула буквально під ногами. Вочевидь, вибухова хвиля пішла вбік, від мене. І все ж таки у ногу та руку повпивалися десятки осколків. Мої товариші затягнули мене в безпечне місце, а самі — далі, в атаку, поспішили. Цілий день ішов бій, а я все лежав у схованці. Щоправда, в полудень мене, напівживого-напівмертвого, побачив один лейтенант, що неподалік облаштовував артилерійську обслугу. Він дістав флягу, налив півкружки спирту, дав кусень хліба, шматочок сала, а ще підбадьорив: «Терпи, солдатику, виживеш — після бою заберемо».

Цілющий гостинець із малиною

Більше року Василеві Петренку довелося «кантуватися» по медсанбатах та госпіталях, доки став на ноги. Міг навіть залишитися без ноги, бо військовий хірург прийняв рішення про ампутацію, на що поранений запручався: мовляв, якщо є якийсь шанс, його треба використати. На щастя, тоді обійшлося без гангрени. Щоправда, чотири осколки так і не вдалося дістати. З ними й досі ще «не розлучився» фронтовик. Зізнається: часто допікають, але що вдієш, якщо зрослися з тілом.

На кітелі ветерана знайшлося місце і для медалі «За відвагу».

— У госпіталі я отримав посилку з продуктами, — продовжує Василь Михайлович. — У ній печиво, яблука і навіть малина з того ж міста, де розташовувався госпіталь. Коли я вже зміг ходити, пішов за цією адресою, щоб подякувати. Була, щоправда, пропозиція з таким пораненням залишитися в тилу. Це не міг прийняти, бо мені, молодому, амбітному, агресивно налаштованому проти окупанта, хотілося на фронт. І я знову попросився туди добровольцем.

Цього разу піхотинець Петренко потрапив у кавалерію. Каже, що йому більше щастило, ніж коням. Одні падали від осколків, інші — від безсилля. А закінчувати війну випало на Молнії, породистій коняці, яка належала німецькому офіцерові. Її, осідлану, вояка-втікач залишив у підвалі, а Петренко підібрав і настільки зріднився з

Одному із 28 панфіловців все ж таки пощастило вижити. Ним, за офіційною версією, став Іван Натаров

мертвим — слава, живим — табори

Клочкова та інші подробиці бою, якщо всі, хто міг це знати, загинули? Відтак довелося визнати, що одному із 28 панфіловців все ж таки пощастило вижити. Ним, за офіційною версією, став Іван Натаров, який перед смертю в госпіталі від тяжких ран встиг розповісти, що ж відбулося під Дубосєковим.

Що партія сказала — те і правда

А ось решті дивом уцілілим, але офіційно оголошеним загиблими і посмертно відзначеним званнями Героїв Радянського Союзу, пощастило менше. Адже діяло просте і жорстке правило: все, що партія сказала, — правда. І якщо повідомлено, що всі герої загинули, отже, живими вони бути не можуть.

Першою жертвою цього правила став Данило Кожубергенов, тяжко контужений у бою під Дубосєковим, але, на його щастя, випадково підібраний кіннотниками генерала Доватора, які здійснювали рейд ворожими тилами. Дізнавшись про гучну славу 28 загиблих героїв, Кожубергенов першим із панфіловців заявив, що він — живий. Та після допитів у особливому відділі вимушений був підписати покаянне визнання у «самозванстві». Однак карати його все-таки не стали, тихцем відправивши знову на фронт із черговою маршовою ротою. Демобілізований після тяжкого поранення фронтовик до кінця своїх днів не претендував на «чужу» славу...

Трагічнішою виявилася доля ще одного героя — помкомвзводу українця Івана Добробабіна. Контужений і присипаний землею, Іван Добробабін після завершення бою потрапив у німецький полон, однак зумів з нього втекти, проламавши дно залізничного вагона, яким перевозили полонених червоноармійців. Пробравшись до родичів в Україну, через донос знову потрапив до німецького концтабору. Був викуплений з нього і, рятуючись від відправки до Німеччини, вимушено пішов на службу до місцевої поліції.

Після визволення Одещини сержант Іван Добробабін — знову в діючій армії. Його ратну доблесть відзначать орденом Слави, а начальник контррозвідки 2-го Українського фронту після скрупульозної перевірки навіть особисто підписав подання про вручення «посмертно нагородженому» панфіловцю Золотої Зірки Героя Радянського Союзу. Однак «у верхах» вирішили, що колишній поліцай і Герой — поняття несумісні.

Можливо, Іван Добробабін так і жив би паралельно зі своєю славою, не перетинаючись з нею, якби на своє горе не повернувся після війни у рідний Токмак, де іменем «загиблого» героя вже назвали вулицю і навіть встановили йому пам'ятник «на весь зріст». «Живий герой» тут нікому не був потрібний: у червні 1948 року за «зраду батьківщини» Івана Добробабіна позбавили всіх нагород і засудили до 25 років таборів, із яких герой-панфіловець відбув «лише» 7 років, вийшовши на свободу по амністії у 1955 році. І тільки в 1993 році — за три роки до смерті — вже Верховний Суд України повністю реабілітував Івана Добробабіна.

На цьому тлі справжніми щасливчиками можна вважати чотирьох «офіційно визнаних живими» героїв бою під Дубосєковим — росіян Григорія Шемякіна, Іларіона Васильєва, Івана Шадріна і Дмитра Тимофєєва. Перші двоє отримали свої Зірки Героїв ще під час війни, бо не мали нещастя потрапити у полон до ворога і, на відміну від Кожубергенова, оголосили про причетність до героїв-панфіловців уже в період переможного наступу Червоної Армії.

Менше пощастило Івану Шадріну і Дмитру Тимофєєву, які пораненими потрапили у ворожий полон. До речі, Дмитру Тимофєєву так і не судилось отримати заслужену ним Зірку особисто. Він помер, не дочекавшись (чи не витримавши) завершення скрупульозної перевірки «органами». Причому, як свідчить уже згадуваний офіційний довідник «Герої Радянського Союзу», земна дорога Д. Тимофєєва обірвалася 6 червня 1950 року — більш ніж через п'ять років після Перемоги.

Про колишнього військовополоненого Івана Шадріна у довіднику сказано: «Вернулся домой после войны. С 1958 г. жил в пгт Кировский (з якого його призвали до армії. — В. Ш.)». Тобто здогадуйтесь самі, чому дорога до рідного дому тривала у нього аж 13 років. До речі, на відміну від інших героїв-панфіловців, «удостоєних» спорудження пам'ятників на своїй малій батьківщині, про померлого у 1985 році Івана Шадріна нагадує лише меморіальна дошка на будинку, де він жив.

Та найбільше вражає, що із 28 героїв-панфіловців, удостоєних посмертно звання Героїв Радянського Союзу указом від 21 липня 1942 року, Героями залишились... тільки 25. Крім уже згадуваного Івана Добробабіна, позбавленого всіх нагород у 1948 році, у довіднику «Герої Радянського Союзу» відсутні прізвища ще двох панфіловців — Миколи Болотова і Душанкула Шапокова. Висновки, як то кажуть, робіть самі...

«Был ли мальчик?»

Зрозуміло, що постає цілком логічне запитання: чи справді таким уже героїчним був подвиг двадцяти восьми панфіловців, коли щонайменше семеро з них залишились живими у тому бою?

Перш ніж відповісти на це запитання, згадаймо, що коли для розгрому Франції німцям було достатньо 11 бронетанкових дивізій, то під Москвою (всього-на-всього одним містом, не більшим за Париж) Гітлеру виявилось замало навіть 13 бронетанкових дивізій! І що головний удар німецької армії припав по 16-й армії Рокоссовського, а серед підпорядкованих йому військ — по 316-й стрілецькій дивізії Панфілова.

Ось тільки, на жаль, до сьогодні мало хто знає, що першого з цих генералів лише незадовго до війни випустили з тюрми. А другому, у покарання за «вільнодумство» лише переведеному на «тилову посаду» військового комісара, тільки у перший день війни доручили сформувати з новобранців дивізію, мужність і стійкість бійців якої виявилися «не по зубах» досвідченим професіоналам-фронтовикам, що вже пройшли пів-Європи.

Отож не гріх, а заслуга тих, хто стояв на смерть під Дубосєковим, що, затримавши малою силою на чотири години набагато переважаючі сили ворога, панфіловці не загинули всі до одного. У що, до речі, справді важко було повірити тим, хто, на відміну від Рокоссовського і Панфілова, вміли здобувати піррові перемоги лише великою і дуже великою кров'ю підлеглих їм солдат.

І не суть важливо, скільки, власне, танків — 10 чи 18 — знищили 28 героїв-панфіловців та скільки їх самих загинуло в тому бою. Насправді мова має йти про зовсім інше: вміння мужньо і професійно воювати, а не по-дурному, хоча і героїчно, гинути. От лише «прославили» панфіловців, якщо замислитися, саме за останнє. Ще й покарали тих, хто вже фактом свого життя наштовхував на «крамольну» думку, що головне на війні — не гинути (навіть героїчно), а перемагати і жити.

Віктор ШПАК.

На знімку: репродукція В. Панфілова «Подвиг героїв-панфіловців».

нею, що навіть частину свого пайка віддавав.

В один день — і подвиг, і медаль

Про те, яким бравим вояком був Василь Петренко, свідчать його нагороди: два ордени Вітчизняної війни (I та II ступенів), орден Бойового Червоного Прапора. Наразі у нагородному «багажі» жителя Рівного, який свій подальший повоєнний життєвий шлях присвятив військовій службі, — шість орденів та 22 медалі. Характерно, що двадцять другою, чи, вірніше, першою стала медаль «За відвагу».

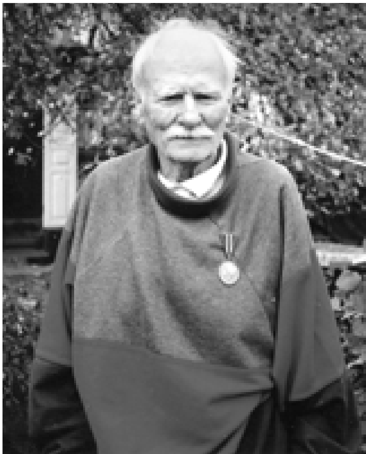
Про неї Василь Михайлович дізнався ще в 1997 році, коли переоформляв документи у військкоматі. З'ясувалося: в архівах зберігся список бійців, представлених до нагород за бій у Великих Луках. А серед них — Петренко, 1922 року народження, уродженець Сумської області, боєць 3-ї ударної армії... Одне слово, всі факти підтверджувалися та сходилися. У результаті Петренко отримав посвідчення про нагороду. А ось шлях медалі до героя був набагато важчим — лише через шістдесят шість років вона зайняла почесне місце на грудях фронтовика, до того ж у день, коли він здійснив подвиг.

Євген ЦИМБАЛЮК,
Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.
Фото з домашнього архіву Василя ПЕТРЕНКА та Євгена ЦИМБАЛЮКА.

У Монголії шанують захисників Халхін-Голу

Восени цього року виповнюється сімдесят літ з того часу, як тисячі наших співвітчизників у складі військ Червоної Армії брали участь у кровопролитних боях у Монголії на річці Халхін–Гол (з монгольської — Червона Ріка).

Сьогодні живих учасників тих подій по всій країні нараховується менше сорока, а в Києві — до десяти чоловік. Ще шістнадцять років тому, коли створили громадську організацію «Монгол-клуб», тільки в столиці їх було 64 особи. Живі свідки тих подій — найстаріші ветерани бойових дій нашої країни! Цим сивочолим дідусям

нині за дев'яносто. Однак вони і досі добре пам'ятають, як у ті далекі тридцяті роки минулого століття тисячі їхніх співгромадян без будь-яких пояснень екстрено повезли товарними вагонами у монгольські степи, щоб захистити дружню СРСР країну від нападу мілітаристської Японії. Адже тоді вже третій рік діяв договір про взаємну допомогу між СРСР і МНР. Тож молоді воїни захист дружньої країни сприймали як свій почесний обов'язок перед батьківщиною.

Колишні бійці згадують, що від крові, пролитої в боях на берегах Халхін-Голу, ця ріка справді стала червоною. На надмогильних плитах неподалік річки, де поховані полеглі, багато українських прізвищ. І треба сказати, що Монголія в особі держави, її прості люди завжди пам'ятали і шанували ратний подвиг воїнів Червоної Армії. Ювілейні дати Халхін-Голу там відзначають урочисто й повсюдно, а численні пам'ятники на місцях боїв доглянуті. Не забувають монголи і наших ветеранів — їх нагороджують ювілейними медалями й орденами, з ними зустрічаються.

А як у нас їх вшановують і чи взагалі пам'ятають? На жаль, похвалитися тут особливо немає чим, якщо не брати до уваги зусилля й пошук громадських ветеранських організацій, Міжнародного українського союзу учасників війни, Комітету у справах ветеранів КМДА, які намагаються підтримувати та допомагати тим небагатьом халхінгольцям. Але все це епізодично.

Про увагу й допомогу їм, вшанування пам'яті полеглих на Халхін-Голі співвітчизників з боку держави говорити не доводиться. З цього приводу, кажуть ветерани, нам слід брати приклад з росіян, які давно все це роблять на державному рівні.

Нещодавно активісти «Монгол-клубу» з його президентом Євгеном Григоровичем Горбатенком за дорученням консула Монголії в Києві К. Болдхояга спробували розшукати халхінгольців у Полтавській та Київській областях, щоб вручити їм медалі Монголії. Вдалося знайти в живих небагатьох. Але радості не було меж, коли в Миргороді зустріли живого-здорового 90-річного ветерана Петра Петровича Новиченкова **(на знімку)**, а в селі Улянівка, що на Полтавщині, — 98-річного Олександра Андрійовича Шкоду **(на знімку справа з Є.Г. Горбатенком)**, який ще вправно давав раду своєму приватному господарству.

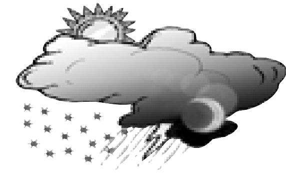
Взаємовідносини і дружба між народами України і Монголії, ветеранами двох країн, започатковані ще в тридцяті роки минулого століття, розвиватимуться й міцнітимуть й надалі. Саме про це хоче розповісти Повноважний Посол Монголії у Польщі й Україні Отгон Дамбійням під час свого перебування у Києві, де має намір зустрітися з ветеранами-халхінгольцями й учасниками «Монгол-клубу».

Володимир ПІДВИСОЦЬКИЙ.
Фото Євгена ГОРБАТЕНКА.

Цим сивочолим дідусям нині за дев'яносто

КУРІНЬ

№ 7 (4507) СУБОТА, 17 СІЧНЯ 2009

18 січня в Україні очікується невеликий сніг, температура вночі 3–8° морозу, у західних областях при проясненнях місцями 10–15°, вдень 1–6° морозу; на півдні Криму вночі та вдень від 3° тепла до 2° морозу. На дорогах країни ожеледиця. Вітер північно-східний з переходом на північно-західний, 7–12 м/с.

ЦЬОГО ДНЯ, 17 СІЧНЯ

❐ 1788. У Росії вийшов царський указ про формування на землях між Бугом і Дністром Чорноморського козачого війська з колишніх запорожців. (У 1792 військо було переселено на Кубань.) ❐ 1805. Відкриття Харківського університету. ❐ 1869. Народився Іван Труш, живописець, громадський діяч Західної України. Один з організаторів, зокрема, «Товариства для розвою руської штуки» у Львові. ❐ 1936. В СРСР створено Всесоюзний комітет у справах мистецтв при Раднаркомі. ❐ 1945. Визволено від німецько-фашистської окупації Варшаву. ❐ 1961. Народилась Майя Чибурданідзе, грузинська шахістка, чемпіонка світу 1978-го, 1981-го та 1984 років. ❐ 1989. У Нью-Йорку помер Йосип Гірняк, визначний актор і режисер діаспори.

Мал. Миколи КАПУСТИ.

Що сказали б нам поети про газове вето…

(Іронічні версії Михайла АРОШЕНКА, автора серії "Енциклопедія капіталів" та групи "МАГГ" — Григорій Гарченко, Олександр Давидов, Анатолій Шкляр, Ігор Нагорний, Володимир Рязанов та ін.)

Когда нет жизни в газовой колонке,
Когда молчит погасшая конфорка,
Налей вина, и выпей раз за разом,
И приходи домой под газом.

Омар ХАЙЯМ (бл. 1040-1123).

И долго буду тем любезен я народу,
Что вновь "буржуйки" входят в моду.

Олександр ПУШКІН (1799-1837).

Гляжу, поднимается медленно в гору
Лошадка, везущая хворосту воз.
Хоть газ миллионы приносит вору,
Но время деньги превращает в навоз!

Микола НЕКРАСОВ (1821-1877).

Я достаю из широкой штанины
Паспорт и зажигалку без газа,
Потому что я — гражданин Украины,
А не какого-то сектора Газа.

Володимир МАЯКОВСЬКИЙ (1893-1930).

Как змей на сброшенную кожу,
Гляжу на то, что я изрёк:
Не газ становится дороже —
Дороже жадности порок…

Валерій БРЮСОВ (1873-1924).

— А у нас в квартире газ. А у вас?
— А у нас теперь дрова-с про запас…

Сергій МИХАЛКОВ (нар. 1913).

Со мною вот что происходит:
Ко мне мой старый друг не ходит,
И одинока моя хаза
Без отопительного газа.

Євген ЄВТУШЕНКО (нар. 1933).

Ну что сказать тебе про газ?
Весь газ уходит в унитаз.
На главной базе Днепрогаза
Купили сотни керогазов.
На каждый газовый баллончик
Ввели особенный талончик.
Не та теперь и газ-вода:
Нет в ней ни пользы, ни вреда,
Весь бизнес, от рубля и выше,
Газует, кинув свои "крыши"!
А трейдеры кричат: "Атас!
Россия отключила газ!"
Вернулись корабли на базу,
Когда в трубе не стало газу…
Меняем газ теперь на сало,
Чтоб сила сала воскресала,
Экс-президент, с народом разом,
Встречает Новый год под газом.
А я пою с улыбкой горькой
Романс "Гори, моя конфорка!»
Умру и я, сказав не раз:
«Гори, гори, российский газ!"

(З листа українця братові до Тюмені, зима 2009 р.).

ТЕЗИ Й АНТИТЕЗИ

☞ ***Йдучи до Європи, не варто забувати, що ми недалеко від Молдови.***
☞ ***Ніщо так не гріє душу, як нагріті гроші.***
☞ ***З легкої руки боксера завдавалися важкі удари.***
☞ ***Недалекі, а як від народу далеко!***
☞ ***Міць Росії не в газі й нафті, а в їх споживачах.***
☞ ***Якщо дівчині є що показати, то є що й приховувати.***
☞ ***Не так тримаються за владу можновладці, як ті, що мають владу.***
☞ ***Що з людиною роблять гроші! А що робить безгрошів'я!***

Віктор ІГНАТЕНКО.

СІМ МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

Новини вітчизняного парламентаризму

У Верховній Раді України запроваджено нову посаду — Спостерігач від опозиції за реєстрацією депутатів від коаліції.

Із змін до присяги народного депутата

...Обіцяю не обіцяти неможливого.

Життя підказує

До охоронців Голови ВРУ слід додати охоронців робочого місця спікера.

Нічого особливого, звичайний бізнес

Олігарху вигідніше не купувати депутатів, а брати їх у лізинг.

Борис РЕВЧУН.

ДОШКА ПОШАНИ

Ми за ціною не постоїмо

Віктор Ющенко, Президент України (про Росію):

— Неприйнятно, щоб ціну на газ називали президенти...

Від чергового:

— Хто вам сказав, що Медведєв — Президент?

Без ілюзій

Володимир Путін, Прем'єр-міністр Російської Федерації:

— Треба ці транзитні країни позбавити ілюзій, треба дівчину позбавити ілюзії: у парубків є вибір...

Від чергового:

— Парубоцький вибір такий мізерний, що дівчина регоче не нарегочеться...

Ходаки

Ганна Герман, Партія регіонів:

— Партія регіонів вимагає, щоб влада негайно, добровільно пішла у відставку — не чекаючи, доки робітники прийдуть до неї по газ.

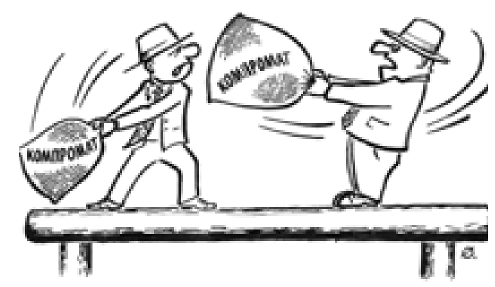
Від чергового:

— Робітникам не треба йти так далеко. Адже 75% наших газорозподільних мереж належать вашим однопартійцям.

Процес пішов

Сергій Льовочкін, Партія регіонів:

— Коли наш уряд щось провалює, у нього є три стадії процесу: перша стадія — це пошук винних, друга — покарання невинних, третя стадія — нагородження непричетних.

Від чергового:

— Але все це робиться заради четвертої стадії: щоб винні-невинні покарали нагородою причетну-непричетну кріслом Президента.

Допитати Путіна

Богдан Соколовський, уповноважений Президента з питань енергобезпеки (про крадіжки газу в Україні):

— Генпрокуратура повинна допитати Путіна і дізнатися, які в нього докази...

Від чергового:

— Докази обов'язково будуть, якщо Генпрокуратура допитуватиме Путіна просто в сортирі.

На табуретці

Анатолій Гриценко, колишній міністр оборони, НУ-НС:

— У газовому питанні стратегія Російської Федерації дуже сильна, жорстка, але за своєю суттю вона проста, наче табуретка.

Від чергового:

— Залишилося лише з'ясувати, хто з нас стоїть на цій табуретці з мотузкою на шиї.

До посиніння

Віктор Янукович (на запитання журналістів, де він був на Різдво, що так засмаг):

— ...Я працював над собою.

Від чергового:

— Сподіваюся, не в шахті?..

Мал. Вадима СИМИНОГИ, Михайла САЧКА, Василя ФЛЬОРКА.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Редактор номера Віталій СУДДЯ.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

ⓟ Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2009 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн., для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам.

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

4 820094 010053